

Revistă lunară de informații și inspirație pentru așteptătorii revenirii Domnului Hristos

februarie 2012

Curierul Adventist

SPERANȚA,
MISIUNEA
NOASTRĂ

8

3 Editorial

Virgiliu Peicu

Direcția luminii

4 Info Curier

- Biserica din România
- Biserica mondială
- Calendar al evenimentelor din luna martie 2012
- Anunțuri

8 Articol principal

Speranța, misiunea noastră

11 Să ne cunoaștem familia adventistă

- Comunitatea Slatina
- Irlanda

16

12 Spiritual

Liviu Dumitrașcu

Moștenirea

14 Teologie

Adrian Bocăneanu

Evanghelia în audio-vizual

16 Misiune

Gheorghe Ștefan

Speranță pentru Ismael (II)

18 Istorie biblică

Traian Aldea

Cezareea – poarta maritimă a Palestinei

20

20 Dosar biblic

Florin Lăiu

Darul căsniciei și darul celibatului (III)

22 Credință practică

Teofil Petre

Prezbiterul – omul lui Dumnezeu (IV)

23 Știință și religie

Mugurel Asaftei

Particula lui Dumnezeu

24 Adventist World

Peter N. Landless

Există motive să ne schimbăm poziția față de consumul de alcool?

24

27 Adventist World

Dick Duerksen

„Biserica de o zi”

28 Adventist World

Angel Manuel Rodríguez

Despre șerpi și serafimi

29 Istorie adventistă

Adrian Neagu

John F. Huenergardt – la dispoziția lui Dumnezeu

30 Pagina copiilor

Corina Sîsu

Curajul de a fi diferit

31 De la inimă la inimă

Emilian Niculescu

Strigăt în noapte

Anul LXXXIX, februarie 2012. Publicația oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România. Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii.

Director Iacob Pop; Redactor-șef Virgiliu Peicu; Redactor Iosif Diaconu; Consultanți Teodor Huțanu, Ioan Cămpian-Tătar, Eduard Călugăru, Georget Pîrlitu, Paul Pauliuc, Lucian Cristescu, Mihai Maur, Romeo Asanache, Daniel Delcea; Colaboratori speciali Romică Sîrbu, Nelu Burcea, Ciprian Iorgulescu, Daniel Chirileanu, Marius Munteanu, Constantin Dinu; Corectură Elena Buciuman, Cristinel Sava; Tehnoredactare Irina Toncu; Adresa de corespondență Curierul Adventist, str. Erou Iancu Nicolae, nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190; E-mail curierul@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Imprimare Tipografia Fast Print, str. Țepeș Vodă, nr. 111, sect. 2, București; Tel. 021/323 00 20; Fax 021/323 00 40

ISSN 1220-6725

Direcția luminii

La finele anului 2011, au avut loc tot felul de întâlniri culturale, concerte, târguri de carte și congrese pe teme de larg interes. La cele la care am participat și eu, am avut ocazia să întâlnesc persoane de o înaltă erudiție, uimitor de inteligente și cu un bagaj remarcabil de cunoștințe științifice și filosofice. Totul era bine și frumos până venea vorba că izvorul a tot ce e magnific și adevărat este Dumnezeu. Atunci, lumina acestor spirite nobile era abătută în altă direcție și începea să se murdărească. Aceasta mi-a adus amărăciune în suflet și m-a făcut să-mi amintesc de un amănunt pe care l-am întâlnit în Numeri 8:1-4 și pe care multă vreme nu l-am înțeles: „Domnul a vorbit lui Moise și i-a zis: «Vorbește lui Aron și spune-i: 'Când vei așeza candelile în sfeșnic, cele șapte candelile să lumineze în partea dinaintea a sfeșnicului.'»”

Ce înseamnă lucrul acesta? Conform prescripțiilor Bibliei, lumina celor șase brațe trebuia să fie îndreptată spre centru. Conform gândirii evreiești, brațul central îl reprezenta pe Dumnezeu, către care trebuia să se îndrepte lumina celor șase brațe. Sfeșnicul era singura sursă de lumină din Locul Sfânt.

Cercetătorii l-au înțeles ca însumând mai multe simboluri. În primul rând, îl simbolizează pe Dumnezeu, care este izvorul luminii (Apocalipsa 21:23,24). În al doilea rând, este un simbol al lui Isus (Ioan 1:4-9; Ioan 8:12). În al treilea rând, sfeșnicul este simbolul Spiritului lui Dumnezeu.

Imaginea sfeșnicului cu șapte brațe ne amintește de cuvintele profetului Isaia (capitolul 11, versetul 2): „Duhul Domnului se va odihni peste El, duh de înțelepciune și de pricepere, duh de sfat și de tărie, duh de cunoștință și de frică de Domnul.”

Unii comentatori afirmă că cele șase brațe laterale ale sfeșnicului reprezintă, printre altele, și cele șase domenii de cunoaștere fundamentală: medicina, fizica, matematica, arta, filosofia și psihologia, trunchiul central, cu luminile lui, reprezentându-L pe Dumnezeu. Prin lumina cunoașterii universului lui Dumnezeu, azi avem lasere, avioane, televiziune, internet, co-

municații rapide etc. Sunt „minunile” moderne create de explozia de cunoștințe din apusul istoriei noastre ... Televiziunea, radioul și internetul sunt minunate pentru iluminarea oamenilor, dar, dacă nu-și fac lucrarea cu fața spre Dumnezeu, atunci răspândesc o lumină murdară, care creează spirite monstruoase.

Anii de comunism ne-au arătat că societatea nu poate exista dacă se bazează doar pe cunoștințe. Avem nevoie de Dumnezeu. Istoria creștinismului ne-a arătat că o biserică nu poate rămâne vie doar prin doctrina și teologia ei. Avem nevoie să stăm în fața lui Isus, Lumina lumii, să fim prinși de El ca mlădița de butuc. Avem nevoie de spiritualitate ca să folosim cu înțelepciune informația. Doar așa ne regăsim drumul spre Dumnezeu. Istoria a dovedit că civilizații cu vestite descoperiri științifice s-au stins doar pentru faptul că nu ardeau către Dumnezeu, care era izvorul acestora. Mijloacele moderne de răspândire a cunoașterii vor străluci cu valoare atunci când vor sta cu fața spre Dumnezeu și se vor integra în spiritualitate, altfel lumina devine întunecată, aducând moarte și misticism.

În data de 20 ianuarie 1942, un grup de bărbați, 13 la număr, în jurul unei mese, savurându-și tacticos băuturile, au decis, la rece, să piară 11 milioane de oameni. Ei au pus la punct planul „soluției finale”, care a rămas cunoscut în istorie sub numele de Holocaust. Cum a fost oare posibil așa ceva, când 9 dintre cei 13 participanți aveau titlul academic de „doctor în științe”? La vremea aceea, aceștia erau mințile luminate și științifice ale lumii civilizate. Lumina lor, care a ars în altă direcție decât fața lui Isus, a devenit moarte pentru mai bine de un milion de copii și pentru alte milioane de adulți. Îndreptând lumina pe care o ai în altă direcție decât spre Dumnezeu, te scufunzi într-un somn al rațiunii ce naște monștri, cum spunea filosoful Francesco Goya.

„Isus le-a vorbit din nou și a zis: «Eu sunt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții»” (Ioan 8:12). ■

Virgiliu Peicu este redactor-șef al revistei CURIERUL ADVENTIST.

■ BISERICA DIN ROMÂNIA

Curierul Adventist – din ianuarie într-o prezentare nouă .....

Curierul Adventist, revista oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, apare, începând cu luna ianuarie, sub o prezentare nouă și dinamică. Elementele de noutate se regăsesc atât în aspectul grafic, cât și în conținutul acesteia. Astfel, cititorii revistei vor remarca următoarele schimbări semnificative:

1. Formatul. Revista se distinge în primul rând printr-un format practic și atrăgător.

2. Aspectul grafic. Articolele și experiențele prezentate vor fi puse într-o lumină specială printr-un aspect grafic simplu și elegant.

3. Rubrici noi. Pe lângă rubricile deja consacrate, ca *Spiritual*, *Teologie*, *Misiune* sau *Credință practică*, cititorul va găsi rubrici ce abordează domenii noi, precum *Istorie adventistă* sau *Știință și religie*.

4. Info Curier. Știrile din viața bisericii adventiste românești și internaționale beneficiază în noul format de un spațiu mărit, dând posibilitatea redării unui număr mai mare și mai divers de informații.

5. Articole din *Adventist World*. *Curierul Adventist* va pune cititorii în legătură cu întreaga lume adventistă

prin știrile și articolele pe care le va prelua din revista *Adventist World* și din alte surse adventiste.

Doriința echipei de redacție este ca, prin noua prezentare a revistei, prin articolele, experiențele și știrile relatate, cititorul să devină tot mai ancorat în credință și în învățătura adevărată, iar dorul după Cel Așteptat să se inflăcăreze.

Cei interesați se pot abona sunând la numărul de telefon 021/326 17 50 sau accesând pagina de internet www.viatasisanatate.ro.

Tragedia veacurilor – cartea anului pentru 2012 și 2013

Tragedia veacurilor, de Ellen White, a fost desemnată cartea anului pentru 2012 și 2013. Astfel, în următorii doi ani, se vor face proiecte și acțiuni speciale de distribuire a acestei cărți.

Sâmbătă, 21 ianuarie, a fost data când proiectul „Tragedia veacurilor – cartea anului” a fost lansat în mod oficial și în România. Biserici din întreaga țară au marcat acest eveniment prin întâlniri de consacrare și angajament.

În aceeași zi, în capela Institutului Teologic Adventist din Cernica a avut loc un eveniment special dedicat acestui proiect. Cu această ocazie, au luat cuvântul responsabili din cadrul Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea și din cadrul Editurii Viață și Sănătate. În cuvântările susținute, s-a evocat modul în care a luat ființă cartea *Tragedia veacurilor* și s-a subliniat importanța spirituală pe care o are ea. De asemenea, au luat cuvântul și persoane al căror destin a fost marcat de această carte, afirmând prin mărturia lor că aceasta este un mijloc eficient prin care Duhul Sfânt poate conduce oameni spre Împărăția cerurilor.

Editura Viață și Sănătate a pregătit 4 formate tipărite și 4 formate digitale ale acestei cărți, atât în limba română, cât și în limba maghiară.

În formatul tipărit, sunt disponibile varianta obișnuită (5 lei), o variantă restrânsă (1,5 lei), o ediție pentru copii (2 lei) și o ediție de lux (25 lei).

În formatul digital, cartea este disponibilă pentru iPhone/iPad, Android

și Kindle și poate fi accesată online pe www.carteraanului.ro.

Scopul acestei acțiuni este acela ca fiecare credincios adventist să își însușească mesajul profetic al cărții și să îl transmită tuturor celor interesați.

Volumul *Tragedia veacurilor* oferă cititorului perspectiva istoriei așa cum este văzută de Dumnezeu și îi deschide viitorul, pregătindu-l să îl întâmpine.

Evangelist din România în Transcarpatia

În perioada 7-14 ianuarie 2012, pastorul Kovács Árpád a ținut o serie de prelegeri biblice în orașul Bereg (Berehovo/Beregovo), Transcarpatia, Ucraina.

Orașul, cu aproximativ 25 000 de locuitori, este majoritar maghiar, dar biserica locală, care numără 100 de membri, este în mare parte ucraineană.

Prezența unui evangelist maghiar, ale cărui prezentări au fost traduse, a fost gândită în mod special pentru po-

pulația maghiară a orașului, dar între musafiri au fost și ucrainenii.

Evenimentul s-a desfășurat la Casa de Cultură Bereg, clădire care pe vremuri a fost sinagogă, iar programul fiecărei serii a cuprins prelegeri biblice și o parte muzicală susținută de soliști și instrumentiști din România, precum și de soliști locali. S-au oferit de asemenea cărți, reviste, ziare și calendare.

Proiectul misionar a fost coordonat de pastorul local, originar din România,

Farkas Győző, alături de Horváth Pál, fostul pastor al bisericii din Bereg.

Majoritatea cheltuielilor acestui eveniment au fost asigurate de districtul Nușeni, județul Bistrița Năsăud, și de Conferința Transilvania de Nord. Conducerea Conferinței Ucraina de Vest a apreciat sacrificiul și calitatea prezentărilor și mulțumește pentru ajutorul acordat în lucrarea lui Dumnezeu.

Preluare din *Info Adventist*
nr. 569/20 ianuarie 2012

Grupul coral bărbătesc „Redutabili” a aniversat 50 de ani de activitate

În luna septembrie a anului 1961, la București, a luat ființă grupul coral bărbătesc „Redutabili”. Un număr de 8 tineri dornici să proclame mesajul adventist prin cântec s-au reunit atunci sub coordonarea fratelui Costel Tolici. Misiunea pe care și-au asumat-o, precum și mesajul pe care îl purtau i-au determinat să își aleagă un nume care să transmită credință, rezistență și curaj. Numele „Redutabili” a fost inspirat de lansarea în același an a submarinului nuclear francez „Le Redoutable”.

De-a lungul timpului, „Redutabili” L-au lăudat pe Domnul în diverse locuri din România și Germania.

Deși activitatea lor a fost presărată cu întreruperi, „Redutabili” au marcat de curând, printr-un program special,

împlinirea a 50 de ani. Programul a fost susținut în comunitățile Noul Grant, Mogoșoaia și Popa Tatu. Mesajul redat și melodiile interpretate au transmis parfumul bisericii de altădată, care credea, se ruga și aștepta mai fierbinte revenirea Domnului.

„Redutabili” pot constitui un model pentru grupurile corale adventiste de acum. Prin programul prezentat, aceștia au arătat că adevăratul rost al unui astfel de grup este să atragă atenția spre Cel cântat, nu spre cei care cântă.

La numărul inițial s-au adăugat redutabili mai ti-

neri, făcând ca astăzi acest grup să numere 12 membri. Prin acest fapt, grupul are nu numai un trecut, dar poate avea și un viitor, până când Îi vor cânta direct Domnului pe care L-au chemat prin cântările lor.

■ BISERICA MONDIALĂ

Muzică sacră într-o sală de operă

Concertul care se desfășoară în ajunul Anului Nou este cel mai important eveniment muzical și artistic din Albania. Televiziunile și stațiile de radio îl difuzează în toată țara. Personalități importante ale vieții publice iau întotdeauna parte la acest eveniment.

În 2011, a fost invitată să cânte și mezzosoprana adventistă Irida Dragoti-Mazza. Ea a interpretat piesa „Ta-

tăl nostru”, împreună cu Orchestra Teatrului Național de Operă din Tirana. Reprezentația Iridei a fost foarte apreciată de toți participanții, printre care și câțiva ambasadori străini. Directorul Operei a spus după acest eveniment că „Irida s-a rugat într-un mod minunat pentru țara noastră”.

Irida Dragoti-Mazza este o cântăreață profesionistă. A studiat muzica

în Albania și Italia, colaborând, de-a lungul timpului, cu artiști celebri, ca: Renata Scotti, Daniela Dessi, Zubin Mehta și Andrea Bocelli.

„Îmi mulțumesc Domnului pentru ocazia pe care am avut-o de a-L lăuda. Îl iubesc și sunt fericită să cânt pentru El. Sunt mândră că fac parte din Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea.”

CD-EUD News

Mesaj din partea pastorului Bruno Vertallier, președintele Diviziunii Euro-Africa .....

Dragi frați și surori din Diviziunea Euro-Africa,

2011 a fost un an dificil din mai multe motive: turbulențe sociale, conflicte, criză economică și financiară, dezastre naturale etc. Inima ne este asaltată de preocupări profunde cu privire la viața, familiile și viitorul nostru. Trăim semnele vremurilor prezise de Isus în Evanghelie. Aproape toate familiile au fost afectate de incertitudine, probleme economice sau boală. Europa se confruntă cu o mare instabilitate politică și economică. Unul dintre cele mai bogate continente de pe Pământ împărtășește problemele comune întregii planete.

Isus vine! Necazurile noastre se vor sfârși ..., ca și tristețea noastră. După ce ne-am rugat pe tot parcursul anului 2011 pentru „ploaia globală”, în conformitate cu mandatul Conferinței Generale, biserica experimentează o mare trezire la nivel mondial. Membrii Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea sunt treziți de Duhul Sfânt. Adventiștii

sunt tot mai implicați în proiectul mondial „Renaștere și reformă”. Suntem din ce în ce mai conștienți că trebuie să trezim lumea hipnotizată de strategiile înșelătoare ale lui Satana. Trebuie să ne unim pentru a proclama harul și iubirea mântuitoare a lui Dumnezeu.

A venit timpul să ne unim în a-L urma pe Conducătorul nostru suprem – Duhul Sfânt. Trebuie să Îl împărtășim pe Isus prietenilor noștri, lumii. El a murit pentru întreaga omenire și Își iubește fiii și ficele.

Membrii Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din diviziunea noastră au dat dovadă de mare angajament, entuziasm, credințioșie și iubire, punând în aplicare proiecte și inițiative minunate. Sunt mândru de acest teritoriu!

Permiteți-mi ca, împreună cu toți colegii mei din cadrul administrației Diviziunii Euro-Africa, să vă mulțumesc pentru angajamentul și sprijinul dumneavoastră. Ploaia globală începe și Isus revine! Fie ca Dumnezeu să binecuvânteze biserica noastră mondială și diviziunea noastră europeană!

Al dumneavoastră în Hristos,
Bruno Vertallier, președintele Diviziunii Euro-Africa

Preluare din *Info Adventist*
nr. 568/13 ianuarie 2012

Reintroducerea Legii cultelor în Ungaria pune din nou în pericol statutul unor biserici .....

Dificultățile asigurării statutului de biserică oficială în Ungaria continuă, în ciuda a ceea ce apărătorii libertății religioase au considerat că sunt știri încurajatoare la sfârșitul anului trecut, când Curtea Constituțională a declarat ca neconstituțională controversata Lege a cultelor.

Înainte de luarea acestei hotărâri, mai mult de 300 de culte minoritare – printre care și Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea – urmau ca, de la 1 ianuarie 2012, să își piardă statutul legal în Ungaria, după care trebuiau să treacă din nou prin procesul de solicitare a recunoașterii oficiale a cultului.

În noul an, acele culte se confruntă cu o situație similară. Curtea Constituțională a țării a respins Legea cultelor

din motive pur tehnice, iar pe 30 decembrie Partidul Conservator, majoritar în Ungaria, a reintrodus și adoptat „cu ușurință” în esență aceeași lege, care a intrat în vigoare de la 1 ianuarie, a spus Dwayne Leslie, reprezentantul Bisericii Adventiste la Washington, D.C.

În prezent, 82 dintre cele 300 de religii minoritare cărora le-a fost anulată recunoașterea oficială au depus actele pentru redobândirea statutului de religie recunoscută oficial, printre care și Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea. Se pare că o hotărâre în acest sens va fi luată până la sfârșitul lunii februarie.

Liderii bisericii din Ungaria au declarat că, până acum, „comunicarea cu instituțiile de guvernare” sugerează că

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea își va redobândi statutul de biserică recunoscută oficial.

„Sperăm că unele biserici din Ungaria – inclusiv Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, care există în țară de mai bine de un secol – vor avea un răspuns pozitiv”, a spus John Graz, director al Departamentului Relații Oficiale și Libertate Religioasă din cadrul Conferinței Generale.

„Îi încurajăm pe toți credincioșii să se roage pentru libertatea religioasă din Ungaria, astfel încât biserica noastră și altele să poată funcționa în continuare pentru binele națiunii, ca și în trecut”, a spus Graz.

Preluare din *Info Adventist*
nr. 568/13 ianuarie 2012

■ CALENDAR AL EVENIMENTELOR DIN LUNA MARTIE 2012*

Data	Eveniment	Loc	Responsabil/Invitat
4 martie	Atelier de creație și interpretare	Peretu II, Teleorman	Departamentul Tineret, Conferința Oltenia
3-10 martie	Evangelizare de tineret	Arad II „Micălaca”	Narcis Ardelean, director, Departamentul Tineret, Conferința Banat
10 martie	Festival de Creație	Reghin, biserica „Speranța”	Departamentul Tineret, Conferința Transilvania de Sud
16-18 martie	Festivalul de tineret „Neemia”	Râmnicu Vâlcea	Departamentul Tineret, Conferința Oltenia
17 martie	Convenția lucrătorilor din spitale	Săvârșin, jud. Arad	Departamentul Lucrare Personală, Conferința Banat
16-17 martie	Vizită	Conferința Moldova	Robert Lemon, trezorier, Conferința Generală; Zens Norbert, trezorier, Diviziunea Euro-Africa
24 martie	Vizită	Craiova	Jan Paulsen, fost președinte al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea
31 martie	Convenția ucrainenilor din Conferința Banat	Pogănești, jud. Timiș	Departamentul Grupuri Etnice, Conferința Banat
30 martie -1 aprilie	Vizită de lucru a comitetului Conferinței Transilvania de Sud	Budapesta	Conferința Duna, Ungaria

*Este posibil ca anumite informații prezentate aici să se modifice în timp.

■ ANUNȚURI

Începând cu această lună, se pot face înscrieri pentru centrele de odihnă aflate în administrarea Casei de Pensii a Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. Cei interesați pot utiliza informațiile de mai jos:

Casa de odihnă SOVATA PROGRAMARE SERII 2012

- | Seria I 18 iunie – 28 iunie
- | Seria II 02 iulie – 12 iulie
- | Seria III 16 iulie – 26 iulie
- | Seria IV 30 iulie – 09 august
- | Seria V 13 august – 23 august
- | Seria VI 27 august – 06 septembrie
- | Seria VII 10 septembrie – 20 septembrie

INFORMAȚII ȘI PROGRAMĂRI la Casa de Pensii a Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, de **luni până vineri, între orele 9⁰⁰-15⁰⁰**, la tel. **021/269 03 38**, mobil **0744 388 030**, **0740 104 001**; e-mail: casapensii@adventist.ro.

PLATA se face la casieria Casei de Pensii de la sediul Uniunii de Conferințe sau direct în contul **RO70BRDE445SV23727864450** – BRD Sucursala Jolie Ville.

Casa de odihnă EFORIE SUD PROGRAMARE SERII 2012

- | Seria I 17 iunie – 22 iunie
- | Seria II 24 iunie – 29 iunie
- | Seria III 01 iulie – 06 iulie
- | Seria IV 08 iulie – 13 iulie
- | Seria V 15 iulie – 20 iulie
- | Seria VI 22 iulie – 27 iulie
- | Seria VII 29 iulie – 03 august
- | Seria VIII 05 august – 10 august
- | Seria IX 12 august – 17 august
- | Seria X 19 august – 24 august
- | Seria XI 26 august – 31 august
- | Seria XII 02 septembrie – 07 septembrie
- | Seria XIII 09 septembrie – 14 septembrie

Speranța, misiunea noastră

Trăim într-o lume deabusolată, înstrăinată, însingurată, care s-a îndepărtat de Dumnezeu. Păcatul a făcut ravagii timp de milenii, iar efectele se văd. Există din ce în ce mai multă necredință și din ce în ce mai multă nesiguranță. Se împlinesc cuvintele Mântuitorului: „Oamenii își vor da sufletul de groază în așteptarea lucrurilor care se vor întâmpla pe pământ, căci puterile cerurilor vor fi clătinate” (Luca 21:26).

Pentru acest timp al înstrăinării și al nesiguranței extreme, Dumnezeu a pregătit mijloace speciale ca oamenii să poată regăsi speranța și să-și recapete încrederea în El. Radioul și televiziunea au fost pregătite din timp de Dumnezeu pentru ca Evanghelia să poată ajunge până la persoanele greu de abordat. În singurătatea casei, nevăzuți și neștiuți de nimeni, oamenii pot avea ocazia să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Mulți au experiența aceasta și mărturisesc cu bucurie că, dacă n-ar fi fost Speranța TV sau Radio Vocea Speranței, ar fi fost pierduți.

Misiunea noastră, a celor ce lucrează în Centrul Media Adventist, este să le oferim mesajul Evangheliei oamenilor înstrăinați, celor bolnavi, care nu pot ajunge la biserică, celor nehotărâți și celor supărați pe semenii lor. În aceste câteva pagini de revistă, vom încerca să vă arătăm câte ceva din ceea ce facem și modul în care lucrează Duhul lui Dumnezeu prin aceste mijloace. ■

*Valeriu Petrescu,
director general, Centrul Media Adventist*

Din istoria Centrului Media Adventist

Radio Vocea Speranței este afiliat rețelei mondiale Adventist World Radio, înființată în anul 1971, care transmite programe în întreaga lume în 80 de limbi, ajungând la peste două treimi din populația globului.

Radio Vocea Speranței a fost înființat în anul 1992 și a început să emită în București din luna aprilie 1994. Astăzi, după aproape 18 ani de existență, programele produse de Radio Vocea Speranței sunt transmise din 54 de stații teritoriale. Dintre acestea, 45 sunt stații proprii,

iar, în 9 localități, timpul de emisie este închiriat. Dintre cele 45 de stații proprii, 40 au timp de emisie de 24 de ore pe zi, iar 5 emit de la 2 până la 18 ore pe zi.

Speranța TV este afiliată rețelei de televiziune Hope Channel, lansată oficial în anul 2003, care cuprinde 13 canale mondiale. În România, Speranța TV are o istorie relativ scurtă. La începutul deceniului, în studioul de producție Hope Media se realizau documentare și emisiuni difuzate pe alte canale TV. În data de 2 septembrie 2002, a fost lansată emisiunea „În centrul atenției” pe Realitatea TV. În anii 2004-2005 a fost construit și a început echiparea unui centru de producție, în același timp apărând ideea înființării unui canal propriu de televiziune. Prima zi de emisie a nou-înființatului post Speranța TV a fost 30 aprilie 2007, ora 18:00. Valorile pe care le promovăm sunt: speranța, libertatea și încrederea în puterea credinței de a înnobila existența umană.

Emisiuni care pot schimba lumea

Speranța TV și Radio Vocea Speranței înseamnă un mesaj de speranță transmis oamenilor, mesaj pe care numai Cuvântul lui Dumnezeu îl poate aduce în lumea noastră frământată de crize personale și colective. De aceea, programele și emisiunile noastre sunt gândite cu scopul de a-i ajuta pe cei care ne urmăresc să se apropie de sursa de viață pe care o promite Evanghelia.

Grila de programe a postului Speranța TV are aproximativ 45 de emisiuni, numărul lor fiind ușor diferit de la un trimestru la altul. Săptămânal, Speranța TV are 23 de ore și jumătate de transmisii în direct, aceasta însemnând că, din șapte zile pe săptămână, producția live reprezintă aproape o zi. Emisiunile realizate în direct sunt: *Perspective*, *Viața la superlativ*, *Citind printre rânduri*, *Starea de bine*, *E bine să știi*, *Vremea întrebărilor* și *Apelul de noapte*. Emisiunile postului Speranța TV acoperă o paletă foarte largă, aproape completă, de subiecte: emisiuni pentru copii (*Exploratorii*, *Vreau să cânt*, *Povestea din cufăr*,

Parker's Puzzle), pentru tineri (*Ora de religie, Academica, Labirint, Blitz*), pentru familii (*Unul pentru altul, Album de familie*), de sănătate (*Starrea de bine, ABC-ul sănătății, Salvează-i viața!, Poftă bună*), de consiliere (*E bine să știi, Apelul de noapte*), de actualitate creștină (*Lumea religioasă azi, Dialog pe scara Richter*), de cultură (*Poezia speranței, Dincolo de cuvinte, Amadeus*), etnice (*Dialog*), de experiență creștină (*Jurnal de credință*), sociale (*Din toată inima*), despre viața bisericii (*Biserica în acțiune*).

În fiecare an, sunt filmate și difuzate circa 20 de evenimente muzicale și peste 200 de piese noi se adaugă în arhiva Speranța TV și Radio Vocea Speranței. Muzica difuzată la Speranța TV este înregistrată în studioul Radio Vocea Speranței și poate fi ascultată și la radio.

Radio Vocea Speranței, cu o experiență de peste 18 ani, are emisiuni consacrate, care, de-a lungul timpului, au fidelizat un număr mare de ascultători. Odată cu apariția televiziunii, câteva dintre producțiile radio au fost preluate sau adaptate și pentru Speranța TV. Emisiunile sunt realizate în studiourile din București și apoi sunt retransmise de stațiile locale. Există și câteva emisiuni realizate de studiourile din țară: Cluj, Constanța, Brașov și Timișoara. Stațiile din Cluj și Brașov realizează emisiuni în limba maghiară, care se difuzează local. Stațiile locale au corespondenți care trimit săptămânal informații din zonă.

La București sunt realizate săptămânal 60 de titluri unice de emisiuni și rubrici, care acoperă, ca și la Speranța TV, o gamă largă de subiecte. Sunt povești pentru copii, emisiuni pentru tineri (*Lección de viață, Tinerețea e o artă*), culturale (*Tableta culturală, Consonanțe lirice, Revelații contemporane*), de interes general, economice (*Buletin economic*), legislative (*Buletin legislativ*), de consiliere psihologică (*Timp cu familia, Călători prin viață*), de educație (*Anii de acasă, Educație pentru viață*) și, nu în ultimul rând, spirituale (*Tu hotărăști, Destinații, Sola Scriptura, Împliniri, Școala Cuvântului*), precum și predici.

Mai mult decât a îmbunătăți calitatea vieții pe acest pământ, ne dorim ca inimile celor care ne urmăresc să fie atinse de Duhul Sfânt și fiecare în parte să accepte darul vieții veșnice. Vă invităm să fiți, alături de noi, voci ale speranței, împărțind cu cei apropiați modalitățile prin care Speranța TV și Radio Vocea Speranței pot fi recepționate. ■

*Cristina Ișvan,
redactor-șef, Speranța TV și Radio Vocea Speranței*

Search: Speranța online

Numărul utilizatorilor de internet crește de la an la an, generațiile tinere preferând adesea să petreacă timpul mai degrabă în fața monitorului decât în fața televizorului. De aceea, avem în vedere și dezvoltarea online, într-un spațiu care permite o mai mare flexibilitate în comunicare și interacțiuni mai frecvente cu publicul țintă.

Pe site-urile www.sperantatv.ro și www.rvs.ro sunt arhivate zilnic emisiuni, astfel încât telespectatorii și ascultătorii să poată revedea programele preferate. Pe prima pagină publicăm știri despre programele radio și TV, noutăți și mesaje de suflet.

Speranța TV și Radio Vocea Speranței au o activitate bogată și pe rețelele sociale virtuale. Paginile noastre oficiale de pe Facebook au crescut ca număr de utilizatori datorită materialelor neconvenționale – filmări din culise, fotografii inedite, sondaje, dedicații muzicale – publicate acolo. Mai mult chiar, Speranța TV este singura televiziune din România care transmite live, 24/7, pe Facebook.

Semnalam, de asemenea, și existența paginii oficiale Speranța TV pe Youtube, la adresa <http://www.youtube.com/user/SperantaTVOficial>, unde puteți vedea materiale filmate în culisele emisiunilor, videoclipuri noi la o calitate foarte bună a imaginii, mesaje din partea realizatorilor de emisiuni radio și TV și materiale promoționale pentru diferite emisiuni.

Vă invităm așadar să căutați Speranța (și) online! ■

*Loredana Dumitrașcu,
responsabil marketing, Centrul Media Adventist*

1 minut de speranță = 10 lei

Cu siguranță că mulți dintre dumneavoastră v-ați întrebat măcar o dată care este valoarea unui suflet. Și, cu siguranță, v-ați răspuns citând sau parafrazând gândul inspirat că valoarea unui suflet este cât cerul de mare, fiindcă Dumnezeu S-a dăruit pe Sine ca „oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică” (Ioan 3:16).

Dar, dincolo de acest gând înălțător, atunci când este vorba să facem ceva pentru semenii noștri, nu este întotdeauna atât de ușor să oferim prea multe. Uneori, punem deoparte ceva timp să ne rugăm pentru salvarea semenilor noștri, mai ales a celor apropiați de noi, a celor din familie. Alteori, rezervăm ceva timp ca să discutăm pe această temă cu cei pe care-i întâlnim, mai

Conturile Asociației Suținătorilor Centrului Media Adventist în care puteți face depuneri sunt deschise la Banca Română pentru Dezvoltare, Agenția Jolie Ville:

Cont în lei: RO 06 BRDE 445 SV 80558534450

Cont în euro: RO 33 BRDE 445 SV 80558964450

Cont în dolari: RO 02 BRDE 445 SV 80558614450

ales cu vecinii, colegii de muncă sau prietenii. Câteodată, facem eforturi speciale, implicându-ne în ceea ce numim campanii de evanghelizare. Toate aceste modalități de a dăru pentru salvarea altora, precum și multe altele pe care nu le-am pomenit aici, sunt binevenite, necesare și binecuvântate.

Uneori însă, suntem deruțați. Simțim nevoia să dăruim ceva pentru această lucrare de salvare a sufletelor, dar fie ni se pare că nu ne pricepem, fie suntem descurajați, negăsind, credem noi,

persoana potrivită pe care s-o abordăm. Și atunci ce putem face?

Speranța TV și Radio Vocea Speranței transmit, 24 de ore pe zi, 7 zile pe săptămână, 525 600 de minute anual, vestea bună a Evangheliei și pătrund în cele mai inaccesibile locuri și suflete. Echipa care lucrează aici face lucrul acesta cu dăruire, pasiune, umilință și devotament. Aparatura pe care o avem este utilizată la maximum. De multe ori, nu știm cum să cuprindem, cu ce avem, cantitatea mare de lucru de făcut. Este evident că toate acestea costă și bani, și nu puțini! Sau, poate, prea puțini pentru valoarea unui suflet salvat! Pentru fiecare dintre aceste 525 600 de minute este nevoie de 10 lei. Nu-mi dau seama dacă este mult sau puțin, dar atât este necesar. Dacă sunteți în căutarea unei modalități de a dăru ceva pentru salvarea unui suflet, puteți face aceasta și donând ... minute de speranță! ■

Valeriu Petrescu,

director general, Centrul Media Adventist

Valeriu Petrescu

Cristina Ișvan

Loredana Dumitrașcu

Speranța TV poate fi recepționată:

- prin rețeaua RDS, cablu digital, pachetul de bază;
- prin DigiTV și Focus Sat;
- prin UPC-Astral Digital;
- prin cablu în peste 200 de localități;
- pe platforma IPTV Dolce Interactiv de la Romtelecom, canalul 129;
- direct prin satelit – INTELSAT 10-02, poziție orbitală: 1 grad Vest, frecvența: 12563 MHz, polarizare: verticală, symbol rate: 27500, FEC rate: 3/4;
- pe internet: www.sperantatv.ro

Stații locale Radio Vocea Speranței – 24 h/zi

* Abrud – 88.30 MHz * Aiud – 103.20 MHz * Alba Iulia – 99.10 MHz * Alexandria – 88.10 MHz * Bacău – 95.50 MHz * Bistrița – 1602 kHz * Bocșa – 93.80 MHz * Botoșani – 1485 kHz * Buzău – 89.70 MHz * Călărași – 95.50 MHz * Câmpulung Muscel – 100.60 MHz * Câmpulung Moldovenesc – 100.70 MHz * Cobadin – 103.50 MHz * Craiova – 87.6 MHz * Dej – 97.90 MHz * Deva – 96.30 MHz * Drăgășani – 88.90 MHz * Hațeg – 88.00 MHz * Hârlău – 94.00 MHz * Hunedoara – 95.10 MHz * Iași – 1584 kHz * Ineu – 102.40 MHz * Mediaș – 1485 kHz * Năsăud – 95.80 MHz * Negrești-Oaș – 98.00 MHz * Oltenița – 97.30 MHz * Oradea – 1485 kHz * Petroșani – 96.00 MHz * Pitești – 90.00 MHz * Piatra Neamț – 1602 kHz * Roșiori de Vede – 107.10 MHz * Scornicești – 101.60 MHz * Sighetu Marmăției – 1584 kHz * Slatina – 96.70 MHz * Suceava – 102.70 MHz * Târgu Jiu – 102.70 MHz * Tecuci – 1584 kHz * Tulcea – 93.60 MHz * Vatra Dornei – 1584 kHz * Zimnicea – 104.50 MHz

* Brașov – 94.60 MHz (05:00-09:00; 13:00-17:00) * București – 94.20 MHz (19:00-13:00) * Cluj – 88.30 MHz (15:00-17:00; 21:00-03:00) * Constanța – 104.40 MHz (19:00-05:00) * Timișoara – 89.70 MHz (21:00-23:00).

Comunitatea Slatina

Sunt unele mărturii că, în perioada anilor 1930-1940, a existat un grup organizat de adventiști de ziua a șaptea în Slatina, fără să știm însă prea multe date despre biserica adventistă din perioada aceea.

Actuala biserică din Slatina s-a format în perioada 1983-1985, având ca nucleu un grup de aproximativ 25 de membri ai bisericii adventiste din localitatea Slătioara (o comună apropiată), care au hotărât să-și desfășoare adunările în Slatina, pentru început în două case particulare.

Apoi biserica s-a mutat în actualul imobil de pe strada Vederii, nr. 4, care a fost inițial adaptat pentru desfășurarea serviciilor divine. Ulterior, în anii '90, acesta s-a extins cu un nou corp de clădire pentru sala de cult și cu alte anexe. Grupul credincioșilor a crescut atât prin atașarea la nucleul inițial a altor membri adventiști, cât și prin primirea de membri nou-botezați.

În prezent, biserica adventistă din Slatina numără 166 de membri, incluzând aici și cele două grupe de credincioși din localitățile Pot-

coava și Izvoarele. Există o grădiniță care funcționează în incinta bisericii, la care sunt înscriși 24 de copii, dintre care cei mai mulți sunt din afara bisericii. De curând, Dumnezeu ne-a binecuvântat și cu o stație Radio Vocea Speranței, care emite 24/7, prin care Evanghelia poate ajunge mai ușor în casele și în inimile oamenilor.

Se fac planuri și rugăciuni pentru deschiderea unei librării Sola Scriptura, se țin campanii ample de evanghelizare din casă în casă, se organizează standuri de sănătate și campanii anuale de colportaj, se promovează studiile Sola Scriptura.

Speranța de căpătâi care ne unește cu marea familie adventistă din țară și din lume rămâne aceeași: revenirea în curând a Domnului Isus, pe care o așteptăm și dorim să o și grăbim.

Jercău Felix, pastor

Irlanda

Irlanda este cel mai vestic stat al Uniunii Europene, ocupând peste 80% din cea mai vestică insulă a Arhipelagului Britanic. Deși are un teritoriu de numai 70 182 km² și o populație ce depășește cu puțin 4 milioane de locuitori, astăzi aproape 40 de milioane de americani se socotesc urmași ai imigranților irlandezi. Capitala țării este Dublin.

Multă vreme pe lista țărilor sărace ale Europei, dar aflată în prezent pe lista statelor dezvoltate, Irlanda are o istorie tumultuoasă, abia în 1937 reușind să își dobândească independența ca stat. Creștinismul a fost adus pe acest teritoriu de Sfântul Patrick, îndeobște recunoscut ca apostol al Irlandei, în a doua jumătate a secolului al V-lea. Astăzi, religia majoritară este cea catolică, doar 10% dintre locuitori declarându-se protestanți, musulmani sau mozaici.

În noiembrie 1861, *Adventist Review*, revista noastră oficială din America, a publicat o scrisoare de la Margaret Armstrong, în care se spunea că, în această parte a lumii, sunt cinci persoane care păzesc poruncile lui Dumnezeu și împărtășesc această veste bună și prietenilor lor. Primul mi-

sonar a sosit abia în 1885, când Conferința Generală l-a trimis aici pe R. F. Andrews. Prima biserică adventistă a fost organizată în data de 5 iunie 1891 de către William Hutchinson și avea 27 de membri. În 1914, erau deja 130 de membri, în ciuda dificultăților economice și geografice, dar mai ales a împotrivirii pastorilor din bisericile tradiționale.

Astăzi, în Irlanda și Irlanda de Nord sunt 17 biserici adventiste, cu aproape 600 de membri, din care aproape jumătate sunt imigranți din afara Europei. Conform statisticilor oficiale, aproape 300 de copii participă, în fiecare Sabat, la întâlnirile bisericii. Printre comunitățile de aici este și una de limbă română. În luna ianuarie a acestui an, Biserica Adventistă din Irlanda a fost implicată în proiectul internațional de redeştere „Operațiunea ploaia globală”. Prin acțiuni sociale, programe pentru tineri, seminare de sănătate și campanii de evanghelizare, credincioșii de aici doresc să pregătească drumul pentru Regele lor care e gata să vină.

Adrian Neagu

Moștenirea

M-am întrebat de multe ori: Care să fi fost adevărata moștenire pe care bunicii ne-au lăsat-o? Bunătatea unei căni cu lapte proaspăt? Simțământul apartenenței la o mare familie și cultul muncii, atunci când, la șase ani, eram urcat în tocitoarea aceea imensă, cu picioarele goale, pentru a zdrobi strugurii? Sau strigătul bunicii, când ne chema la masă, răsturna mămăliga și pune a cașurile de oaie pe masă, care întotdeauna ni se păreau puține? Sau poate orele de rugăciune din Sabat dimineața, când stăteam pe genunchi minute în șir, deschizând ochii pe furiș? Sau poate cunoașterea unor pasaje biblice memorate în vremea aceea?

De ce oare vă plictisesc cu astfel de întâmplări, aparent irelevante? Pentru că, într-un fel sau altul, fiecare dintre noi este suma influențelor care i-au marcat existența. Iar acest mod de viață îl transmitem celor care ne urmează.

Într-un număr al revistei *Curierul Adventist* de anul trecut, era menționată statistica membrilor adventiști din România. De câțiva ani, se știe că lucrurile nu merg tocmai bine în ceea ce privește creșterea numărului de membri din țara noastră.

George R. Knight, în cartea *If I Were the Devil*, la pagina 23, scrie: „Dacă aș fi Diavolul, aș încuraja biserica să continue să joace jocul numerelor. Cel mai rău lucru care s-a întâmplat în adventism a fost când am învățat să numărăm. Numărăm membrii, numărăm bisericile, numărăm instituțiile, banii, numărăm tot. Un rezultat al acestui «joc al numărării» este că investim mai mulți bani în acele locuri de unde rezultă mai multe botezuri, nu în acele locuri care reclamă urgent intervenția bisericii.”

Punând, pe de o parte, statistica din România și statistica Bisericii Adventiste din Ungaria, care a dus la apariția unor probleme serioase în relația bisericii cu statul în cadrul recent aprobatei Constituții, iar, pe de altă parte, opinia lui George Knight, te întrebi: Cum este mai bine?

Într-una dintre emisiunile de la Speranța TV a fost invitat Mircea Druc, fost prim-ministru al Republicii Moldova, care ne-a spus că unicul mod de a rezista sub ocupația sovietică a fost acela de a naște cât mai mulți copii, pentru ca nația să nu dispară.

Și Biblia, în Matei 28:19, ne spune clar: „Duceți-vă și **faceți ucenici** din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh!” Atunci revine întrebarea: Cum să facem? Să continuăm să fim preocupați să „numărăm” sau să nu ne intereseze câți suntem și ce avem, ca biserică?

Fostul președinte al Conferinței Generale, Jan Paulsen, referindu-se la o anumită zonă a lumii și la efervescența de botezuri de acolo, spunea că a venit vremea să revenim la seriozitatea evaluării dorinței cuiva de a se alătura bisericii și să încetăm festivalurile de botezuri exuberante, nedublate de o întoarcere sinceră la Dumnezeu.

În 1996, eram membru într-o comunitate din Ploiești. În acel an am avut șansa de a-l asculta într-o serie de prezentări spirituale de excepție pe pastorul Leo Ranzolin, vicepreședinte al

Conferinței Generale. În urma acestor prezentări, a avut loc imediat un botez foarte numeros, iar din biserica noastră au fost 42 de candidați. După numai un an, mai rămăseseră *doi*. Ne-am întrebat de ce. Iar răspunsul a venit sec: Fiindcă nu participaseră la clasa pregătitoare și nu avuseseră ocazia de a cunoaște *înainte de botez* doctrina Bibliei. Această întâmplare, care nu este singulară, aduce în discuție o altă componentă, în afară de număr, și anume *calitatea* credinciosului.

Uneori, mă simt ca un epigon. Mi se pare că străbunicii, bunicii și chiar părinții noștri ne-au arătat cum se face misiune, cum este să arzi pentru Hristos, iubind oamenii și luptându-te pentru mântuirea lor. Și bunul Dumnezeu le-a bucurat inimile, mărind tot mereu numărul membrilor, al locașurilor de cult, al resurselor, fără ca ei să fie preocupați în primul rând de acest lucru. Așa se face că am „moștenit” o biserică vie, funcțională, cu o demnitate aparte și un nume distinct în România. Ce să înțeleg eu din faptul că, acum 40-50 de ani, fețelor bisericești din alte culte creștine le venea greu să discute din Biblie cu nea Ion sau nea Vasile cu patru clase, deoarece erau puși în încurcătură de logica lor și acuratețea argumentației biblice prin care își apărau credința, iar astăzi unii tineri studenți adventiști nu cunosc cele Zece Porunci sau elemente specifice de teologie biblică adventistă? Trăim încă din prestigiul adunat de ei, care știau ce cred și argumentau cu textul Scripturii acest lucru. Până când?

Jon Paulien, în cartea *Armageddon at the Door*, la pagina 152, spune că fiecărei generații îi place să creadă că este ultima înainte de revenirea Domnului. Textul din Apocalipsa 14:6, legat cu cel din Matei 24:14, ne arată că avem o misiune de îndeplinit înainte de venirea Mântuitorului. Proclamarea Evangheliei ne aparține, iar Apocalipsa 14:7 ne arată trei direcții: temerea de Dumnezeu, onorarea Lui și închinarea adusă numai Lui. Mă întreb iarăși: Cine să facă acest lucru și care Evanghelie, dacă nu-i știm nici cărțile care o compun?

Poate că transpare o nuanță de tristețe, chiar și puțină revoltă, față de această stare de fapt. Poate trebuie căutate cauzele care au generat o astfel de stare. Suntem responsabili față de generația care a avut încredere în noi, dar și mai responsabili pentru generația căreia îi suntem mentori spirituali. Anii trec și vom lăsa o moștenire...

Însă apăsarea cea mai mare vine din responsabilitatea față de Cel care ne-a dat talanții.

Și, în răspunsul primilor doi robi din pilda talanților, vedem un lucru extraordinar: *numărul și calitatea*. Aceștia au dublat talanții cu unii de absolut aceeași calitate cu cei dați de Stăpân. Cred că a venit vremea să acționăm conform mandatului pe care îl avem, mai ales că el ne este dat de Însuși Dumnezeu.

Dacă ucenicii și pionierii din 1844 s-ar trezi la viață, ne-ar găsi în ultimul loc în care s-ar aștepta să ne găsească: tot pe Pământ. Tuturor celor care lucrăm la Centrul Media Adventist – pastori, redactori, reporteri, moderatori, tehnicieni și personal auxiliar – Mântuitorul ne-a încredințat o misiune extraordinară: aceea de a vesti Evanghelia prin cele mai moderne mijloace. Însă cel mai dificil lucru rămâne acela de a realiza emisiuni care să-L reprezinte pe Mântuitorul și biserica Sa, pentru ca neadventiștii să fie atrași de un mesaj spiritual deschis, logic, biblic, *dar nu sectar*.

Dacă noi, ca adventiști, vom înțelege că Speranța TV nu este o alternativă la prezența în Sabat la biserică, iar neadventiștii nu vor vedea în ea *doar o televiziune a adventiștilor pentru ei înșiși*, atunci ne-am atins scopul.

Susținerea dumneavoastră prin rugăciune, prin reacții și sugestii și prin daruri consistente va face ca Speranța să ajungă în tot mai multe case, acolo unde uneori Evanghelia nu poate ajunge altfel. Textul din Isaia 60:1 sună atât de actual: „Scoală-te, luminează-te! Căci lumina ta vine și slava Domnului răsare peste tine.” ■

Liviu Dumitrașcu,
director programe,
Speranța TV

Evanghelia în audio-vizual

Care este justificarea biblică pentru efortul remarcabil pe care îl face Biserica Adventistă ca să-și transmită mesajul prin mijloace audio-vizuale?

Încă înainte de cristalizarea unei biserici proprii, adventiștii (milleriți și postmilleriți) au căutat să folosească mijloacele cele mai avansate ale timpului pentru a-și transmite mesajul – tipăriturile și hărțile, sau diagramele, profetice. Pasajul biblic care i-a inspirat a fost: „Scrie proclamația și sap-o pe table, ca să se poată citi ușor” (Habacuc 2:2).

Și noi, atunci când citim Scripturile, putem întrezări în ele o anticipare a comunicațiilor moderne: „Orice ați spus la întuneric va fi auzit la lumină și orice ați grăit la ureche, în odăite, va fi vestit de pe acoperișul caselor” (Luca 12:3). Asemănările sunt interesante: ceea ce se înregistrează într-un studio de radio izolat fonic sau într-un studio TV înconjurat de întuneric se aude până la mii de kilometri și se recepționează cu antene montate pe acoperișul caselor!

Probabil că profeția biblică care a influențat cel mai mult efortul misionar adventist este cea din Apocalipsa 14:6: un „înger care zbură prin

mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică”. Acesta avea de comunicat un mesaj lumii întregi și a fost urmat de alți doi îngeri. Eu am și un motiv personal pentru care sunt legat de acest pasaj. Pe la vârsta de 10 ani, aveam o mare curiozitate pentru tehnica și am avut șansa imensă să am un pastor care m-a luat în serios și mi-a răspuns la întrebări.¹ Era probabil prin 1965, când mi-a explicat cum trei sateliți geostaționari sunt suficienți să acopere toată suprafața Pământului cu transmisii de radio și televiziune. Apoi, a adăugat ceva ce nu cred că am înțeles atunci, dar nu am uitat:

– Nu ar fi posibil ca Dumnezeu să fi avut și asta în vedere atunci când i-a arătat lui Ioan trei îngeri vorbind lumii întregi?

Adventiștii au fost printre primii care s-au aventurat să folosească radioul în scopuri religioase. Pe 19 octombrie 1929, H. M. S. Richards a lansat, din Long Beach, California, o emisiune numită *Tabernacle of the Air* (Capela din eter), care a devenit, după opt ani, *Voice of Prophecy* (Vocea profeției), care operează și astăzi.

Din New York, pe 21 mai 1950, William Fagal a transmis pentru prima dată un program adventist de televiziune. Apoi, distinsul George Vandeman și-a început cariera strălucită printr-un program în alb-negru, în 1956. Câțiva ani mai târziu, sub numele bine-cunoscut *It Is Written* (Stă scris), el a fost printre primii care au folosit televiziunea în culori în domeniul religios. În biografia legendarului Paul Harvey, publicată în 2009, sunt citate cuvintele acestuia la moartea lui Vandeman: „George Vandeman și-a încheiat lucrarea pe Pământ la 84 de ani. Când, la înviere, se va face din nou apelul, dacă vom auzi din nou acea voce nobilă și convingătoare ..., vom putea fi siguri că am ajuns acolo unde trebuia.”²

Biserica Adventistă din România nu a putut să inițieze transmisii radio nici înainte de perioada comunistă, nici, cu atât mai puțin, în timpul acesteia. După 1990, energiile mult timp împiedicate să se manifeste au fost descătuse. După numai doi ani, Radio Vocea Speranței a început primele transmisii de radio, iar astăzi ele acoperă o bună parte a țării prin cele peste 40 de stații proprii.

Apoi, experiențele însuflețitoare de la programele misionare transmise prin satelit (NET) începând cu 1996 au constituit suportul moral și tehnic pentru o primă prezență adventistă regulată în televiziunea românească (*În centrul atenției*, la Realitatea TV). Apoi, la 30 aprilie 2007, a fost lansată Speranța TV, care este acum accesibilă în peste 70% dintre casele cu televizor din România.

Cum contribuie radioul și televiziunea la vestirea Evangheliei?

Dezvoltarea extraordinară a audio-vizualului are loc în condițiile izolării tot mai mari dintre oameni, mai ales în cazul aglomerărilor urbane. Individualismul și secularizarea caracteristice societății actuale frânează destul de mult și transmiterea personală a Evangheliei.

În acest context, radioul și televiziunea pot fi o soluție necesară, pentru că trec dincolo de ușile închise și de barierele reprezentate de cadrul și timpul uzual pentru interacțiuni personale. Radioul se ascultă în casă, la serviciu, în autoturism și în multe alte locuri, în paralel cu alte activități. Televizorul funcționează la orice oră în casă, în instituții, în hoteluri.

Stresul, prejudecățile și interpretările negative ale activităților organizațiilor, inclusiv religioase, determină o respingere generalizată față de oricine încearcă să spună sau să ofere ceva nesolicitat. Mai mult, un asemenea refuz lasă în urmă un reziduu de emoții negative, care se acumulează. În schimb, radioul și televiziunea generează mai puține emoții negative intense, pentru că gestul de a întrerupe audiția sau a schimba canalul este foarte facil.

Dar există șansa ca, în timp, percepția să se schimbe și prejudecățile să își piardă puterea atunci când conținutul și stilul emisiunilor se dovedesc rezonabile, folositoare și oneste. În timp, o persoană poate ajunge să primească „învățătură peste învățătură, ... puțin aici, puțin acolo” (Isaia 28:10), dându-I Duhului Sfânt ocazia de a produce schimbări pozitive importante.

Există totuși limite?

„Mijloacele audio-vizuale au eficacitate maximă în a consolida atitudinilor preexistente, eficacitate moderată în a crea atitudinilor care nu există și eficacitate minimă în a schimba convingeri. În acest caz, tot ce se poate spera este o schimbare lentă, care se acumulează în timp.”³

Desigur, există oameni care au avut experiența unor schimbări de viață radicale prin radio și televiziune. Îl laudăm pe Dumnezeu pentru ei. Probabil că aceștia sunt totuși o minoritate, oameni deja pregătiți, într-un fel sau altul, de Duhul lui Dumnezeu.

Televiziunea, prin definiție, se bazează în primul rând pe imagine, care este eficientă pentru a genera emoții, dar slabă în comunicarea unui conținut de informații și idei, în comparație cu pagina tipărită, asupra căreia poți reveni pentru o mai bună înțelegere. Dar în condițiile în care oamenii citesc din ce în ce mai puțin, folosirea televiziunii este totuși absolut necesară.

Ce ne putem propune?

Pentru a putea continua misiunea bisericii, este esențial să contribuim la diminuarea prejudecăților. Atunci când suntem prezenți în spațiul audio-vizual, discutând lucruri care îi interesează pe oameni, participând cu modestie și iubire la frământările lor, putem spera să căpătăm dreptul nu de a vorbi, ci de a fi ascultați – ceea ce este cu totul altceva. Pare puțin, dar este enorm, mai ales pentru societatea de azi.

Să îi apropiem pe oameni de Sfânta Scriptură este ceea ce ne dorim cel mai mult. Putem să inspirăm în cei care ne urmăresc încrederea că Biblia este scrisă pentru oameni ca ei, că merită să o citească, să deprindă regulile simple prin care poate fi înțeleasă, să aibă încredere în ceea ce au citit – altfel spus, trebuie să-și creadă ochilor! Bucuria descoperirilor proprii și conștientizarea iubirii lui Dumnezeu vor aduce motivația pentru schimbări pozitive, izvorâte din credință. „Ultimele raze ale luminii pline de milă, ultima solie a harului care trebuie să fie adresată lumii sunt descoperiri ale caracterului Său iubitor” (Ellen White, *Parabolele Domnului Hristos*, ed. 2004, p. 314). ■

¹ Acel pastor vizionar se numește Dezideriu Faluvegi.

² Paul Batura, *Good Day! The Paul Harvey Story*, Regnery Publishing, 2009, p. 183

³ Daniel Reynaud, *Media Values: Christian Perspectives on the Mass Media*, Avondale Academic Press, Avondale, 1999, p. 121.

Adrian Bocăneanu, director de relații externe, Centrul Media Adventist

Speranță pentru Ismael (II)

Drumul misionar al apostolului Pavel este și astăzi presărat cu aceleași provocări.

„Dar și cu privire la Ismael te-am ascultat. Iată, îl voi binecuvânta, îl voi face să crească și îl voi înmulți nespus de mult; doisprezece voievozi va naște și voi face din el un neam mare.”
(Geneza 17:20)

Pastorul Gheorghe Ștefan lucrează în Istanbul de patru ani. La început, s-a îngrijit de grupa de adventiști aflați sezonier sau pe termen lung la lucru în Turcia. Pe măsură ce a început să vorbească limba, și-a dat seama că interesul cel mare pentru Evanghelia se află în afara adunării lor, printre musulmani. Pentru a le sluji fără a fi acuzat de prozelitism, pastorul a câștigat bunăvoința unui preot catolic bătrân, care le-a dat voie să folosească gratis biserica sa, de altfel pustie. Acolo, pastorul deschide porțile bisericii și așteaptă. Zilnic calcă pragul bisericii între 10 și 70 persoane, unii din curiozitate, dar cei mai mulți ca să ceară literatură, rugăciuni sau răspunsuri la întrebările lor din Biblie. Iată cum a început această lucrare.

Căderea lacătelor

Într-o zi lucrătoare, spune pastorul Ștefan, în timp ce mă aflam în curtea bisericii împreună cu soția, am văzut doi dintre protestanții care se adunau duminica în aceeași clădire deschizând pe jumătate porțile care, până atunci, stătuseră numai închise. Au postat un raft de cărți lângă zid, pe dinăuntru, și au instalat o canapea în curte. Apoi au așteptat. După numai câteva minute, o femeie în vârstă, curiosă, a intrat în curte și s-a oprit la cărți. Cei doi au vorbit cu ea cam 20 de minute, apoi a plecat. Puteam vedea fețele protestanților radiind de bucurie. Întâmplarea aceea ne-a dat ideea: dacă ei pot deschide porțile, noi de ce nu am putea?

Tot pe-atunci, am descoperit într-una dintre magazinele misiunii adventiste mii de cărți din Spiritul Profetic în limba turcă: *Hristos, Lumina lumii, Tragedia veacurilor* etc. Zăceau acolo de 10 ani. Acum aveam și ce să le oferim gratuit eventualilor vizitatori.

De atunci, am început să deschidem și noi porțile trei zile și jumătate pe săptămână. La început, membrii comitetului bisericii s-au opus – era periculos. Am hotărât să le întredeschidem câte puțin. Astăzi am ajuns să le ținem larg deschise.

În cei trei ani cât am desfășurat această lucrare, peste 3 000 de persoane au intrat pe porțile bisericii, oameni din toate categoriile sociale, dar mai ales tineri flămânzi și dornici de cunoaștere.

„Cât e de simplu!”

Era sâmbătă, 18 septembrie 2010, când telefonul a sunat. La capătul firului, un domn turc cerea să vorbească cu ... Întrucât vorbea prea repede și nu-l înțelegeam, i-am dat mobilul traducătoarei noastre, o româncă măritată cu un turc și stabilită în Istanbul de 15 ani. Persoana respectivă cerea să vorbească „neapărat cu domnul George, nu cu altcineva”. Cineva îi dăduse acest nume, cu garanția că-i va putea da lămuririle dorite. Am fixat întâlnirea la ora 15:30.

Punctual, la ora 15:30, a sosit un tânăr, care se vedea de departe că nu era din Turcia, împreună cu o tânără. După vreo 10 minute de conversație (în limba engleză), m-am adresat traducătoarei mele în limba română:

– O să mergem dincolo ca să putem studia în liniște.

La care tânăra tresăltă ca electrocutată:

– Vorbiți românește?

– Sigur că da! Suntem români!

Aproape că nu-i venea să creadă. Fata era româncă, studiasse în Statele Unite, unde se împrietenise cu vizitatorul meu, inginer de profesie. Avea rude adventiste și chiar se botezase, dar ... se îndepărtase de credință. Acum dorea să se căsătorească și nu concepea să devină musulmană. Așa a început strădania ei de a-și convinge logodnicul cu privire la cele Zece Porunci, la Sabat și la mișcarea adventistă. Și, ca să-i fie mai ușor, căuta un pastor turc, însă turcul s-a „nimerit” să fiu eu.

Inginerul m-a agreat chiar de la prima vizită. Acum, după serviciu, vine să studiem Biblia împreună. Primul obstacol a fost acela de a-l convinge de credibilitatea Bibliei. Cărturarii musulmani îi învață că Biblia nu mai este cea originală, ci a fost denaturată de călugări, în timp

ce Coranul a rămas fidel originalului. Pentru aceasta, am deschis computerul la „Manuscrisele de la Marea Moartă”. Aceste manuscrise, ascunse în peșteri timp de mii de ani, arată că nimic nu s-a schimbat în Scriptură. Uluit, tânărul meu student a exclamat:

– Cât e de simplu!

Bilghe

Era februarie, o lună puțin cam friguroasă pentru mediteraneeni. Făcusem focul într-o cămăruță din antreu și urmăream cu coada ochiului discuția lucrătoarei noastre, Selime, o turcoaică din Bulgaria, cu un domn interesat de creștinism. Și iată că în ușa bisericii apar două tinere. Cu sfială, fata mai dezghețată îmi spune că ar vrea să știe dacă este păcat să-ți faci tatuaj. Mirat de preocuparea lor spirituală, le-am deschis *Yaratılış* (Geneza), la capitolul 1, versetul 31, unde Dumnezeu declara la sfârșitul creației că toate lucrurile erau „foarte bune”. Și, înainte de a încerca să le fac aplicația, fetele m-au oprit. Priceuseră din prima că tatuajul era un reproș la adresa lui Allah, care a uitat să le „înfrumusețeze” cu tatuaje.

Acesta a fost doar începutul. Au urmat întrebări despre farduri și bijuterii. Cea care-mi punea întrebările, Bilghe, și-a acoperit ochii cu mâna, încercând ștrengărește să arate că îi este rușine de rimelul de la ochi. Le-am răspuns cu alte texte din *Kutsal Kitap* (Cartea sfântă): Purtarea de bijuterii și machiajul își au originea în idolatrie și închinarea la demoni. Demoni? Aproape o oră întreagă am discutat despre ocultism, bioenergie, manifestări supranaturale ... Turcii sunt foarte superstițioși. În fiecare locuință, ei au un soi de iconiță, *Nazar Bonciu*, un „ochi magic” care te ferește de puteri malefice.

Încet-încet, descopăr universul acestei fete, Bilghe, atât de însetată de cunoaștere. La un moment dat, când colega ei se depărtează pentru câteva minute, Bilghe îmi mărturisește că de patru ani citește *Incilul* (Noul Testament) și că ar vrea să-mi împărtășească noua ei credință. Mă gândeam: *Oare să se fi atașat de vreo biserică creștină?* Dar nu! Pur și simplu citește *Incilul* fără ca nimeni s-o îndrume și consideră că are o nouă credință, cea în Isa.

– Aș putea veni într-o zi cu mama să stăm de vorbă? Ea nu știe ce fel de credință nouă am.

La un moment dat, o întreb dacă n-ar vrea să aibă *Kutsal Kitap*.

– O, da! Dar n-am bani s-o cumpăr.

– E gratis.

Bilghe o ia, în timp ce ochii îi sticlesc de fericire. O întreb:

– Ce înseamnă numele tău?

Bilghe înseamnă „cea înțeleaptă”. Potrivit nume pentru fata de numai 16 ani care avea o maturitate ca la 20!

În cele din urmă, fetele pleacă, lăsându-ne în inimă simțământul misiunii îndeplinite, deși n-am făcut decât atât de puțin. Dacă te gândești că în Istanbul, la o populație de 17 milioane (unii vorbesc de 20 de milioane!), suntem doar doi pastori adventiști! Mărturisirea credinței în lumea islamică este ultimul exemplar de „misionarism clasic”, asemănător cu cel de acum 100 de ani și la fel de riscant. În mai multe rânduri, am fost avertizat că organizațiile fundamentaliste îi folosesc pe tineri, în special pe fete, să iscodească misiunile creștine pentru ca, în caz de prozelitism, să le „lichideze”. Uciderea creștinilor activi este un lucru comun chiar și aici, în Turcia.

Deodată, un fior îmi trece prin minte: *Oare am făcut bine că am dat Biblia? Și pe deasupra, că i-am dat fetei și cartea mea de vizită?* Domnul știe. Dar ai putea să respingi suflete căutătoare de adevăr? Cine va voi să-și scape viața, o va pierde ... Deci înainte! ■

*Gheorghe Ștefan
este pastor și
misionar.*

Cezareea – poarta maritimă a Palestinei

Ruinele vechii cetăți confirmă autenticitatea Sfintei Scripturi.

Inscripție pe piatră a lui Pilat din Pont

Cezareea a fost capitala Palestinei timp de șase secole, fiind primul oraș roman ridicat în Orient și primul port artificial din partea de răsărit a Mediteranei. S-a dorit a fi un model de arhitectură și civilizație romană în lumea elenistică. Oraș cosmopolit, locuit de iudei și greci, creștini și mahomedani, Cezareea a fost un centru cultural și religios datorită spiritului de toleranță și libertate. Orașul a fost numit Cezareea de ctitorul lui, Irod cel Mare, în cinstea împăratului roman Caesar Augustus. Pentru a se deosebi de multele orașe cu același nume, s-a mai numit: Cezareea Palestinei, Colonia Prima Flavia Augusta Caesariensis și Caesarea Maritima. Aici s-a convertit primul păgân la creștinism, sutașul Corneliu, și tot aici marele apostol Pavel a stat doi ani în arest și a ținut câteva cuvântări ilustre în apărarea sa.

Monumentele cetății

Cezareea este așezată pe malul Mării Mediteraneene, în Câmpia Șaronului, la jumătatea distanței dintre Iafô și Haifa. Înainte se numea Turnul lui Straton, dar, în anul 31 î.Hr., teritoriul pe care se afla orașul a fost donat evreilor. În locul acestuia, cu ajutorul arhitecților și al inginerilor romani, Irod a construit Cezareea între anii 22-10 î.Hr. A fost o bijuterie de arhitectură și

inginerie romană ridicată în lumea răsăriteană elenistică. Principalele clădiri erau:

1. Portul artificial cu trei dane, format din diguri de piatră și lemn. Avea două coloane înalte cu statui și un lanț gros care închidea portul. Arheologia marină a scos la iveală di-

gurile respective. Templul lui Augustus, ridicat pe o platformă înaltă chiar în fața cheiului, domina portul și marea.

2. De-a lungul țărmului, s-a construit un hipodrom (320 x 50 m), capabil să primească 12 000 de persoane. Din 4 în 4 ani, Irod organiza aici Jocuri Olimpice. La finalul războiului iudeo-roman (66-70 d.Hr.), s-au organizat spectacole cu sclavi aruncați fiarelor sălbatice. În perioada bizantină, s-a construit un nou hipodrom (450 x 90 m) cu 30 000 de locuri, dovedind marele interes pentru sport și divertisment.

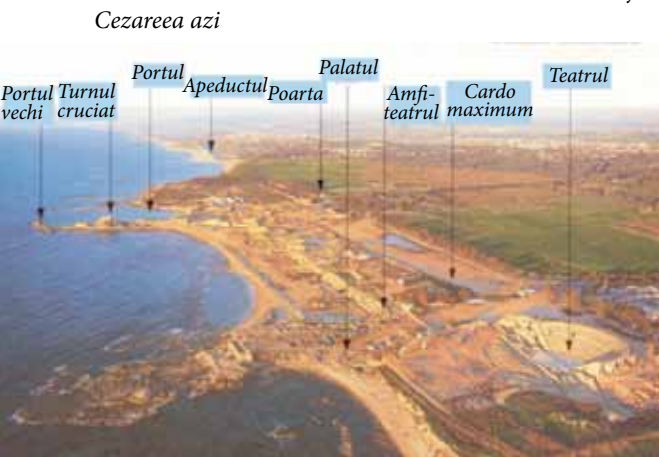
3. Teatrul din Cezareea a fost primul teatru construit în Orient, având 5 000 de locuri și fiind folosit doar pentru reprezentări artistice. Acum este aproape complet renovat și folosit pentru spectacole nocturne.

4. Palatul lui Irod a fost construit pe un promontoriu și avea două aripi: una administrativă, legată de amfiteatru, cu un pretoriu în care a vorbit și apostolul Pavel, și una privată, care înainta mult în mare, fiind mai jos cu câțiva metri față de prima. În mijloc era un bazin-piscină de 35 x 18 x 2 m, cu o statuie în centru.

5. Un corp masiv de clădiri adăpostea depozitele de alimente, iar la etaj era administrația cetății. Baia bizantină, cardoul roman (stradă principală orientată pe direcția nord-sud), nimfeumul (monument dedicat nimfelor), ruinele bisericilor și o mulțime de frânturi de coloane, mozaicuri și capiteluri întregesc tabloul bogat al perioadei antice. Ultima fază a orașului a fost din timpul cruciaților. Regele francez Ludovic al IX-lea a reconstruit fortificația cetății în perioada 1251-1252, dar pe o suprafață mult mai mică, care constituie cea mai monumentală imagine a sitului arheologic.

Istoria cetății

Începând cu anul 6 d.Hr., Cezareea a devenit capitala prefecturilor și a procuratorilor romani din Iudeea, iar din secolul al II-lea a fost capitala provinciei Palestina. În primul secol, populația

orașului era formată jumătate din iudei, jumătate din greci veniți din Siria. Între cele două grupuri era un conflict continuu, iar masacrarea populației evreiești în anul 66 d.Hr. a condus la izbucnirea războiului cu romanii. Împăratul Vespasian a ridicat orașul la rangul de colonie romană, iar împăratul Alexandru Sever i-a oferit (232 d.Hr.) titlul de metropolă. Cezareea a fost un avanpost al culturii romane în Orient, majoritatea inscripțiilor găsite fiind în limba latină.

Iudeii au dezaprobat succesul orașului, numindu-l „fiica Edomului”, înțelegând prin aceasta „fiica Romei”. Atrăși de prosperitatea economică, au revenit în oraș împreună cu mulți samariteni. În perioada bizantină, a existat un continuu conflict între iudei și samariteni, de o parte, și creștini, de cealaltă parte. Bisericile creștinilor au fost incendiate de două ori în această perioadă. În secolele al III-lea și al IV-lea d.Hr., la Cezareea a funcționat o vestită școală rabinică, care a avut în persoana lui Rabi Abahu pe cel mai renumit gânditor, care avea relații bune și cu păgânii.

Personalitățile cetății

Cezareea se înscrie în istoria creștinismului cu primul convertit păgân, sutașul Corneliu, care a primit botezul cu apă și Duh Sfânt și darul limbilor, convingându-l pe apostolul Petru că „Dumnezeu nu este părtinitor” (Faptele apostolilor 10:34). Aici s-a dezvoltat o comunitate creștină, care a devenit, în timp, un puternic centru de cultură creștină timpurie.

Origene, strălucit scriitor creștin, atras de atmosfera de toleranță și libertate religioasă, a locuit aici, mutându-se din Alexandria, între anii 231-250 d.Hr. A fost cel mai prolific scriitor creștin. Cea mai cunoscută lucrare a sa este *Hexapla*, un exemplar de Biblie pe șase coloane, fiecare reprezentând o versiune greacă sau ebraică a Bibliei în diferite traduceri, așa cum circulau atunci. Elevul său, Pamfilus, a amenajat o mare bibliotecă, a doua după cea din Alexandria, cu peste 30 000 de volume.

Eusebiu de Cezareea (260-340 d.Hr.), episcop și scriitor, avea să devină una dintre cele mai importante personalități ale orașului. Lucrarea *Istoria bisericească* l-a consacrat ca primul istoric al creștinismului. Lucrarea *Onomasticon*, prima carte de geografie biblică, ne oferă datele de identificare ale principalelor localități antice.

Ultimul reprezentant de seamă este Procopiu de Cezareea, din secolul al VI-lea d.Hr., de asemenea un istoric al creștinismului.

Gloria trecătoare și praful uitării

Cezareea a atins apogeul dezvoltării sale în secolul al VI-lea d.Hr., când a cunoscut o extindere maximă a cetății și a avut cele mai mărețe construcții. Tot în acest timp a devenit un centru metropolitan pentru toți episcopii din zonă. Din această perioadă datează ruinele bisericii bizantine ridicate pe locul fostului templu al lui Augustus.

După invazia persană din 614 d.Hr. și ocupația arabă din 642 d.Hr., orașul a intrat într-o perioadă de declin, fiind în mare parte părăsit. Portul fusese colmatat și devenise impracticabil, iar arabii nu i-au acordat importanță. A cunoscut o nouă înflorire odată cu venirea cruciaților (1199-1265), care au amenajat un nou port și au fortificat cetatea. Acum se ridică ultima biserică creștină, așezată peste ruinele celei bizantine, biserică dedicată Sfântului Petru.

Orașul a fost cucerit de mameluci în anul 1265 și a fost făcut una cu pământul în 1291, intrând în noaptea istoriei. În 1878, turcii au colonizat aici un grup de musulmani bosniaci, de la care ne-a rămas o moschee. În 1948, satul lor a fost nivelat de cei de curând veniți, care au readus la viață antică cetate Cezareea.

În urma multelor expediții arheologice care au contribuit la aducerea ruinelor antice la o nouă viață, ne-a survenit un document de o rară importanță. O inscripție pe piatră, o pisanie, care spune: „[Templu pentru] Tiberius [de către Pon]tius Pilatus, [pref]ectul Iudeii”. Este documentul care atestă istoricitatea personajului de tristă faimă care a rostit condamnarea prin crucificare a Domnului Isus Hristos.

Nimic nu se pierde și nu se uită. „Atunci și cei ce se tem de Domnul au vorbit adesea unul cu altul; Domnul a luat aminte la lucrul acesta și a ascultat; și o carte de aducere aminte a fost scrisă înaintea Lui” (Maleahi 3:16). Nu uitați: tot ce facem, bine sau rău, se înregistrează! Numele noastre sunt săpate adânc pe hardurile cerului, consemnând atât faptele bune, cât și pe cele rele. Într-o zi, ne vom întâlni cu ele, le vom vedea în sala de judecată a Sanctuarului ceresc. Inscripția lui Pilat, din Cezareea, ne amintește acest aspect. O vizită prin vechile cetăți biblice ne ajută să fim mai atenți cu ceea ce spunem și facem. ■

Teatrul din Cezareea – 5 000 de locuri

Clădirile principale din zona portului

Lect. univ. dr. Traian Aldea este profesor de arheologie la Institutul Teologic Adventist.

Darul căsniciei și darul celibatului (III)

– comentariu la 1 Corinteni 7 –

32. Eu aș vrea ca voi să fiți lipsiți de asemenea griji. Bărbatul necăsătorit își face griji pentru interesele Domnului (cum să placă Stăpânului său), 33. pe când cel căsătorit are grijile lumii acesteia (cum să intre în voia soției), 34. așa că este împărțit în slujire. Femeia necăsătorită sau domnișoara se preocupă cu ale Domnului, ca să fie sfântă în trup și spirit, pe când cea căsătorită se preocupă cu ale lumii (cum să facă pe plac soțului ei). 35. V-am propus această soluție în avantajul vostru, nu ca să pun arcanul pe viața altora, ci pentru ca să puteți sluji Domnului cu cinste și dăruire, netulburați de alte griji.

Este adevărat că cei necăsătoriți sunt dedicați slujirii Domnului? Nu este neapărat necesar. Sau că toți cei căsătoriți se îngrijesc de lucrurile lumii, cum să placă partenerului? Unii nici măcar de aceasta nu se îngrijesc, pentru că nu vor să-și placă decât lor înșiși. Pavel vrea să spună totuși că, în mod natural, căsnicia aduce preocupări materialiste în care limita nu se mai știe. Multe

se fac pentru că așa vrea doamna sau domnul, în timp ce Domnul cel mare și interesele împărăției Lui devin secundare. Și Pavel știa foarte bine că există această capcană. Cum ar fi arătat un Pavel căsătorit? Probabil mai contează și cu cine, dar modesta sa observație că a lucrat mai mult decât toți (1 Corinteni 15:10), ceea ce era adevărat, poate să aibă strânse legături cu statutul său de bărbat „liber în Domnul”.

36. Dacă însă cineva crede că este rușinos să-și păstreze fiica fată bătrână¹ și dacă este nevoie, să facă ce vrea: nu păcătuiește; să se căsătorească tinerii în cauză. 37. Dar cine este neclintit în hotărârea lui, nefiind sub nicio presiune, ci având libertate să facă ce vrea, și a hotărât să-și păstreze fata domnișoară² bine face. 38. Astfel, cine își mărită fata³ bine face, iar cine n-o mărită mai bine face.

Pasajul acesta este dificil în textul grecesc, motiv pentru care traducătorii se împart în cel puțin trei categorii, oferind următoarele soluții: a) Pavel s-ar referi la fiica adolescentă, pentru căsătoria căreia tatăl era, după obiceiul vremii, răspunzător; b) Pavel s-ar referi la logodnica unui tânăr, pe care acesta ar fi dator s-o ia în căsătorie, după obicei; c) Pavel s-ar referi aici la atitudinea tânărului față de propria feciorie: să-și sacrifice fecioria, în schimbul căsătoriei, sau să rămână celibatar.

Toate aceste soluții sunt argumentate pe temeiul textului grecesc și al contextului. Este dificil de răspuns la toate obiecțiile, dar, de dragul simplității, am ales prima variantă, care este și tradițională, ba chiar mi se pare de mult bun-simț în contextul vremii, în ciuda unor dificultăți în text. În cazul în care este vorba de fiică, nu trebuie să credem neapărat că fiicele erau tratate ca și cum voința lor nu ar conta. Chiar în vremurile cele mai vechi, cel puțin în unele tradiții, fiica era întrebată (Geneza 24:57). În Corint, se poate să fi existat și cazuri de tineri pe care părinții îi împingeau să se căsătorească, deși

ei ar fi preferat să urmeze exemplul lui Pavel. Prin această scrisoare, el nu urmărea să-i determine pe toți să rămână necăsătoriți, ci să li se permită celor care doreau și puteau, care aveau acest dar de la Dumnezeu, să rămână așa cum erau – să nu fie siliți. Nimic nu trebuia să se facă forțat, nici căsătoria, nici celibatul. Trebuia să se ia în considerare darul fiecăruia și necesitatea.

39. *Femeia este legată de soțul ei cât timp trăiește el. Dacă însă îi moare bărbatul, este liberă să se mărite cu cine dorește – dar numai „în Domnul”.* 40. *Dar mai fericită va fi dacă rămâne așa cum este, după părerea mea. Și cred că și eu am Duhul lui Dumnezeu.*

Căsătoria este indisolubilă, conform acestui capitol, cât timp trăiește partenerul de viață. În

grecește, textual, se spune: „Dar dacă bărbatul adoarme”, însă, desigur, aici nu sunt dezlegate doamnele pentru că domnii mai adorm, ci se știe că această adormire era, în tradiția creștină veche, o vorbire eufemistică despre moarte și o mărturie a credinței în înviere, potrivit crezului creștin, în contrast cu fantastica eliberare a sinelui din trup, ca să zburde apoi „în loc cu verdeață”.

Moartea soțului este menționată aici ca fiind singurul motiv de recăsătorire. Dar apostolul cu siguranță nu prezintă situația la modul general, sistematic și complet. Iisus dezlegase pe bărbat de soție numai în cazul în care ea ar fi căzut în viciul desfrâului. De altfel, în vremurile acelea, problema care se pune era mai ales ușurința cu care bărbatul dispunea de relația de căsătorie. Divorțul era de obicei unilateral: bărbatul își repudia soția, o trimitea acasă, dându-i un document la mână. Dar Iisus nu a spus nimic despre situația inversă: Când anume ar fi liberă femeia să se despartă și să se recăsătorească? El nu se referise nici măcar la moartea soțului, deoarece problema aceasta era clară, nimeni nu o contesta. Dar dacă bărbatul era destrăbălat? Sau dacă era bețiv și bătăuș? Dacă nu era bun de nimic? Este greu de spus care este răul cel mai insuportabil într-o căsnicie – că partenerul și-a încălcat legământul de fidelitate sau că este interesat doar de sine și de o societate exterioară, neglijându-și obligațiile de soț sau de soție, care fac parte din același legământ.

Pavel spune că văduva creștină este liberă să se recăsătorească, dar numai în comunitatea credinței. Nu spune însă ce ar trebui să i se facă în cazul în care un domn din afară îl eclipsează pe Domnul dinăuntru. Ar fi fost tratată la fel ca și păcătosul din primele capitole? Dată pe mâna lui Belzebut? Este aici un sfat al lui Pavel, un sfat al Domnului sau o poruncă a Domnului? Pavel mai spune că, după părerea lui, ar fi mai bine pentru ea să nu se recăsătorească, ar fi mai fericită. Dar în 1 Timotei 5:11-15, apostolul arată că cel mai bine ar fi ca văduvele tinere să se căsătorească. Acolo însă motivează cu observațiile sale că unele dintre acestea deveniseră problematice, iar celibatul lor nu era deloc o viață sfântă. ■

Lect. univ. drd.
Florin Lăiu este profesor de teologie biblică la Institutul Teologic Adventist

¹ Sau: „să-și păstreze fecioria dincolo de floarea vârstei”.

² Sau: „să-și păstreze fecioria”.

³ Unii înțeleg: „își dă în căsătorie propria feciorie”.

Prezbiterul – omul lui Dumnezeu (IV)

„Păstoriți turma lui Dumnezeu care este sub paza voastră ... nu ca și cum ați stăpâni peste cei ce v-au căzut la împărțeală.”
(1 Petru 5:2)

Prezbiterul și departamentele

Binecuvântată va fi lucrarea unui prezbiter care este cu totul hotărât ca, în relația cu responsabilii de departamente, să respecte dispozițiile bisericii care reglementează până în cele mai mici amănunte modul în care trebuie să funcționeze colaborarea în această direcție.

Deși nu trebuie să se substituie niciunui dintre responsabilii de departamente, prezbiterul are totuși răspunderea și datoria morală să se asigure că lucrarea fiecărui departament se desfășoară potrivit nevoilor bisericii locale și în spiritul unității creștine date de Duhul Sfânt.

Prezbiterul are dreptul să atragă atenția asupra unor neajunsuri din activitatea cuiva din echipa sa de colaboratori, dar „cu blândete și teamă” (1 Petru 3:15).

Nicio activitate a vreunui departament n-ar trebui să se desfășoare fără ca prezbiterul să aibă cunoștința de aceasta, iar el, la rândul lui, ar trebui să consulte comitetul bisericii locale. De asemenea, nicio acțiune care implică viața bisericii și participarea membrilor nu trebuie promovată fără ca biserica să-și dea acceptul prin vot.

Prezbiterul nu dă directive nici conducătorilor de departamente, nici bisericii. Atmosfera în care vor lucra ar trebui să fie caracterizată de armonie și respect reciproc.

Prezbiterul și lucrarea prim-diaconesei

Am fost de curând într-o comunitate mică (32 de membri) pentru a sluji în cadrul serviciului divin al Sfintei Cine. După ce am dezvelit pâinea, am rămas uimit de ceea ce am văzut, iar, când am început să o frâng, am simțit un fior în întreaga ființă. Nu știu dacă acea prim-diaconesă, atunci când frământa plămădeala, s-a gândit la Domnul Isus cum frământa trupul lui Adam din pământ.

Cu câtă grijă mâinile Domnului au modelat lutul, ca asemănarea cu Sine să fie desăvârșită!

Sunt convins de faptul că acea soră prim-diaconesă era pe deplin conștientă că din mâinile ei trebuie să iasă ceva desăvârșit. Și cred că o cuprind fiorii de fiecare dată, știind că ea plămădește, în simbol, trupul neprihănit al Domnului Isus. Și acel simbol trebuie să reprezinte în mod perfect neprihănirea trupului sfânt.

Am stat pentru prima oară în viața mea în fața unei pâini desăvârșite pentru Sfânta Cină. Majoritatea prim-diaconeselor sunt suflete dedicate și pline de evlavie. Am văzut surori diaconese care, înainte de pregătirea mesei, se pleacă în genunchi și se roagă, pe rând, într-o solemnitate adâncă.

Totuși se poate întâmpla ca rutina să aducă un simțământ de obișnuință, ca la Uza, și nu putem aprecia îndeajuns consecințele.

Prezbiterul are un ochi veghetor și asupra acestor aspecte și poate fi de folos în măsura în care știe în ce condiții și cum se prepară pâinea și cum se procedează cu ceea ce rămâne. Rețeta este unică, dar calitatea ingredientelor, modul cum se lucrează și dedicarea spirituală sunt cele mai importante aspecte.

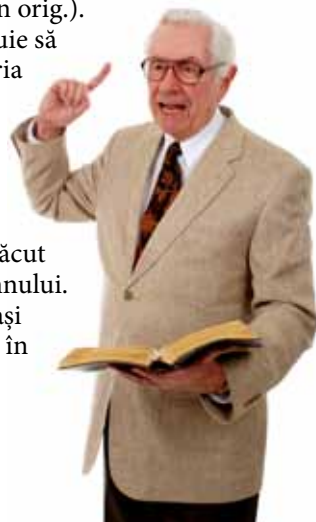
Serviciul Cinei Domnului este la fel de sfânt astăzi ca și atunci când a fost instituit de Domnul Isus Hristos. El este încă prezent când se oficiază această ceremonie sfântă. „În astfel de ocazii, stabilite de El, Hristos Își întâlnește poporul și îi dă forțe proaspete prin prezența Sa” (*Hristos, Lumina lumii*, p. 656, în orig.).

Prezbiterul nu trebuie să creadă că nu e de datoria lui să știe toate aceste lucruri. Dimpotrivă, el are pe inimă ca totul să fie spre slava lui Dumnezeu și face tot ce ține de el ca să fie plăcut în slujire înaintea Domnului.

În slujire, este aceeași nevoie de creștere ca și în sfințire. ■

Teofil Petre este pastor în Conferința Muntenia.

Particula lui Dumnezeu

Misterele universului își ascund semnificația în fața omului.

După marea euforie apărută în lume ca urmare a marilor descoperiri științifice, în ultimele decenii au apărut fisuri în ce privește credibilitatea științei. Unele verigi lipsesc din setul complet de informații care ar explica domenii largi din natură. Acest fapt se potrivește foarte bine lumii subatomice. Cu toate noile descoperiri, natura continuă să fie înveșmântată în mister. În bătălia cu acest mister, oamenii de știință continuă să lupte pentru a scoate totul la lumina rațiunii umane.

Un punct important în munca de cercetare l-a constituit lansarea întrebării: De unde vine masa corpurilor? Pentru cei mai mulți oameni, întrebarea e bizară. Însă astrofizicianul irlandez Peter Higgs a abordat problema cu mare atenție. El a intuit existența unei particule numite **boson**, care are proprietatea de a da masă particulelor.

Modelul standard este cel mai important model teoretic produs de fizicienii din secolul al XX-lea. Prin intermediul acestui model ar trebui interpretat universul. În 1974, s-a definitivat acest tablou subatomic, deși încă de la începutul secolului trecut au fost realizate modele din ce în ce mai complexe de reprezentare a structurii atomice. El presupune existența a patru forțe fundamentale în natură: gravitațională, electromagnetică, tare și slabă. De asemenea, mai presupune și două tipuri de subparticule: quarcuri și leptoni, care generează particulele elementare. Din combinarea și interacțiunile dintre aceste forțe și subparticule se construiește tot ce există la nivel material. Acest model nu a fost dovedit în totalitate și, nici chiar la nivel teoretic, nu este prea comod de acceptat.

Din acest model lipsește o particulă-cheie. Această particulă, care are proprietatea de a conferi masă celorlalte particule, a primit numele de „particula lui Dumnezeu”. Ea este căutată de peste 40 de ani. Numele care îi este atribuit dă semne de reconciliere între religie și știință. În sfârșit, oamenii de știință par să întindă o mână către Suveranul universului. Un

început promițător pentru contemporani, chiar dacă puntea de legătură este cât o particulă, și încă una nedescoperită.

Particula refuză să se dea bătă și se furișează de privirile curioase ale cercetătorilor. Sau poate că nici nu există această fărâma de materie/energie. Iar căutarea ei costă. Ceva mai precis – vreo 3,76 miliarde de euro. Pentru că atât costă LHC-ul¹, construit special lângă Geneva pentru a scoate la iveală minuscula entitate, sau pentru a recrea condițiile existente la originea universului. Dacă nu se va găsi această particulă, nu va fi ușor de justificat investiția financiară, care nu e de dimensiuni atomice, ci mai degrabă de proporții astronomice.

Dar discuția nu s-a terminat. Unii dintre savanți se simt ofenși că particula poartă acest titlu. „Urâsc numele de «particula lui Dumnezeu»”, declara cercetătoarea Vivek Sharma.²

Dacă s-ar descoperi această particulă, ar produce două revoluții. În primul rând, ar bulversa modul de a vedea și de a interpreta natura. Pe de altă parte, la scară globală, ar fi un pas uriaș, chiar dacă mai mult simbolic pe plan mental, pe linia reconcilierii dintre știință și religie. Și, cum deja sunt reacții destul de sonore de împotrivire în ce privește numele particulei, este posibil ca Ziditorul întregului univers să rămână și fără această firimitură. ■

¹ Large Hadron Collider = Marele Accelerator de Hadroni, pe scurt LHC, este un accelerator de particule, construit la Centrul European de Cercetări Nucleare (CERN).

² www.realitatea.net/de-ce-urasc-fizicienii-particula-lui-dumnezeu_895807.html#ixzz1gusjfCya.

Mugurel Asaftei este pastor în Suceava.

Există motive să ne schimbăm poziția față de consumul de alcool?

Consumul de alcool nu afectează doar sănătatea.

Când își va schimba Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea poziția față de consumul de alcool?

Această întrebare mi-a fost adresată în timpul unei întâlniri recente la care am avut privilegiul să iau cuvântul. Este vorba de un simpozion despre alcool, organizat în cadrul unei conferințe pe teme de sănătate desfășurate la inițiativa Bisericii Adventiste. Am fost șocat de întrebare.

Studiile și articolele de specialitate abundă în descrierea beneficiilor pe care le are alcoolul asupra sănătății inimii și mulți oameni își pun acum întrebări legate de poziția de totală abstenență pe care o susține biserica. Dar răspunsul la această întrebare este că Biserica Adventistă nu își poate schimba poziția pentru că nu este doar o problemă de sănătate fizică. Deci, preocupați de sănătate, cum ar trebui să răspundă adventiștii practicanți?

Ca medic, înțeleg dilema și voi căuta să clarific problema pentru a-i putea ajuta pe oameni să fie bine informați, să-și bazeze convingerile pe dovezi și, cel mai important, să ia decizii spirituale corecte.

Noi ar trebui să evităm toate lucrurile dăunătoare, în mod special pe acelea care ne întunecă mintea, care ne împiedică să fim sensibili la inspirația Duhului Sfânt și care ne pun în pericol relația cu Domnul Isus Hristos. Deși consumul de alcool are foarte multe riscuri grave pentru sănătate, motivul principal de abstenență rămâne unul moral-spiritual.

Consumul de alcool și sănătatea globală

Consumul de alcool variază mult de la o țară la alta, în funcție de tradițiile culturale. Există, de asemenea, o discrepanță între economiile dezvoltate și cele emergente. Alcoolul, ca și tutunul, este exportat în țări în curs de dezvoltare,

adăugând sarcini imense sistemelor de sănătate și așa inadecvate. Conform „Raportului asupra situației globale cu privire la alcool și sănătate”, întocmit de Organizația Mondială a Sănătății (OMS) din Geneva în luna februarie a anului 2011¹,

- aproximativ 2,5 milioane de oameni mor anual din cauza bolilor asociate alcoolului;
- 55% dintre adulți consumă alcool;
- 4% dintre toate decesele sunt cauzate de alcool, prin leziuni, cancer, boli cardiovasculare și ciroze hepatice;
- la nivel global, 6,2% din decesele bărbaților și 1,1% din decesele femeilor sunt cauzate de alcool;
- în Federația Rusă și țările vecine, 1 din 5 bărbați moare din cauza bolilor asociate cu alcoolul.

Tiparul de consum al alcoolului se schimbă, după cum am menționat anterior. Cifrele pentru anii 2001-2005, publicate de Organizația Mondială a Sănătății (OMS)², arată că, la nivel global, se consumă anual 6,13 litri de alcool pur pe persoană (peste 15 ani). Această cifră este aparent stabilă în America, Europa, regiunile est-mediteraneene și cele din Pacificul de Vest; creșteri semnificative s-au semnalat în Africa și Asia de Sud-Est. Riscurile pentru sănătate cresc și mai mult atunci când apare consumul excesiv, cu alte cuvinte atunci când cineva bea până se îmbată. Consumul excesiv este definit în mod diferit de la o țară la alta: în Statele Unite – de la mai mult de 5 pahare consecutive pentru un bărbat și 4 pentru o femeie; în Australia – mai mult de 4 băuturi pe seară (în trecut, mai mult de 7 băuturi pe seară pentru un bărbat și 5 pentru o femeie). Consumul excesiv este în creștere în multe regiuni ale lumii, în special în rândul tinerilor, dar toate categoriile de vârstă sunt afectate.³

O carte recentă din domeniul cercetării și politicii publice afirmă că „alcoolul este un factor de risc pentru o gamă largă de aspecte sociale și de sănătate, ... fiind responsabil pentru aproximativ 4% din decesele globale și 4,6% din boli, reprezentând, alături de tutun, una dintre principalele cauze de deces și invaliditate care pot fi prevenite”.⁴

Alcoolul nu este destinat consumului obișnuit și este periculos.

Riscurile dependenței

Alcoolul este cunoscut ca o substanță care provoacă dependență. Probabilitatea de a deveni alcoolic (sau, eufemistic numit, „consumator problemă”) depinde de numeroși factori. Șansa ca alcoolismul să se dezvolte pe parcursul vieții este de 13% (13 persoane din 100 consumă alcool). Dacă vreo rudă de gradul I (tată, mamă, unchi, mătușă, bunic) a fost dependentă de alcool, procentul se dublează. În cazul în care consumul de alcool începe înainte de 14 ani, riscurile dependenței cresc cu încă 40%.⁵ Aceasta demonstrează importanța educației copiilor în ce privește alcoolul și consolidarea relațiilor cu tinerii. Un astfel de suport social dezvoltă capacitatea de adaptare, care le permite tinerilor să facă față deciziilor dificile, în pofida presiunilor de grup. O măsură suplimentară și vitală de protecție pentru tineri sau bătrâni o constituie raportarea la un set de valori, cum ar fi principiile biblice și cele implicate de o relație cu Mântuitorul înviat.

Alcoolul și cancerul

Cancerul este una dintre principalele cauze de deces la nivel global. Un exemplu interesant al relației dintre alcool și cancer vine din Uniunea Europeană, unde cancerul este a doua mare cauză de deces, cu 2,5 milioane de persoane diagnosticate cu cancer în fiecare an. Se estimează că 10% din cancere la bărbați și 3% din cancere la femei pot fi atribuite direct consumului de alcool. În plus, se estimează că 30% din cancerele din această parte a lumii ar putea fi prevenite prin alegerea unui stil de viață sănătos. Raportul Eurobarometru pe 2010 a relevat că 1 din 5 cetățeni europeni nu crede că există vreo legătură între alcool și cancer,

iar 1 din 10 este total ignorant în ce privește legătura dintre consumul de alcool și apariția cancerului.⁶ Din păcate, ignoranța nu ne scutește de consecințe.

Există dovezi clare că alcoolul cauzează cancer de sân la femei și cancer de colon la femei și bărbați. Aceste constatări au fost rezumate și prezentate în rapoartele de cercetare ale World Cancer Research Fund din 2007 și 2011.⁷ Punctul subliniat cu fermitate în aceste rapoarte științifice și în multe altele este că nu există o limită/doză de siguranță care ar putea fi recomandată în ce privește consumul de alcool pentru a evita efectul cancerigen al acestuia. De aceea recomandarea consumului de alcool pentru beneficiile pe care le-ar putea avea asupra sănătății, chiar și a celei cardiace, este riscantă, pentru că efectele secundare asociate lui sunt reale și periculoase.

Alcoolul și societatea

Este bine cunoscut faptul că alcoolul este asociat (adeseori în relație de cauzalitate) cu toate tipurile de accidente: catastrofe rutiere, violență domestică, crimă, viol și alte activități criminale. În anul 2010, profesorul David Nutt și colaboratorii săi au publicat o analiză în prestigioasa revistă medicală *Lancet*, în care au arătat că, în Marea Britanie, alcoolul este mai dăunător decât heroina și cocaina, pentru că studiul s-a axat pe efectele drogului/toxinei nu numai asupra consumatorului, ci și asupra celorlalți (familie, comunitate, societate). Heroina, cocaina și metamfetamina sunt drogurile cu cele mai nocive efecte asupra individului.⁸

De asemenea, alcoolul este principala cauză de retard mintal care poate fi prevenit. Aceasta se datorează faptului că alcoolul trece cu ușurință prin placentă și afectează creierul în

Șase motive ca să nu bei

1. Alcoolul este o toxină, care distruge organismul.
2. Alcoolul poate crea dependență.
3. Alcoolul este o substanță cancerigenă dovedită – cauzează diverse cancere.
4. Nu există un nivel sigur de consum de alcool pentru a-i evita numeroasele efecte secundare și consecințe grave.
5. Orice pretins beneficiu pe care consumul de alcool ar putea avea pentru sănătatea inimii (în special în bolile coronariene) este neutralizat și eclipsat de pericolele și afecțiunile dovedite asociate lui.
6. La nivel mondial, consecințele folosirii alcoolului sunt în creștere, iar Biserica Adventistă are ocazia și responsabilitatea de a educa, a încuraja și a promova abținerea și de a juca un rol important în lupta împotriva consumului de alcool.

Există motive să ne schimbăm poziția față de consumul de alcool?

dezvoltare al copilului nenăscut. Din nou, nu există un nivel sigur de consum de alcool pe durata sarcinii.⁹

Alcoolul și sănătatea inimii

În ultimii 30 de ani, alcoolul a fost promovat ca fiind „sănătos pentru inimă” și un factor protector împotriva bolilor coronariene. În literatura populară și științifică, s-au scris multe articole pe acest subiect. Toate studiile științifice au fost analize retrospective, ceea ce le face să fie influențate de așa-numiții „factori de confuzie”. Aceștia sunt factori care fac mult mai dificilă interpretarea rezultatelor datelor analizate și pot duce la concluzii eronate. Timothy Naimi și alți cercetători au ajuns, în anul 2005, la concluzia că unele sau chiar toate efectele de aparentă protecție a consumului moderat de alcool asupra sănătății cardiace pot fi urmarea acestor factori de confuzie.¹⁰ Alte studii au continuat în același spirit de prudență și au remarcat că non-băutorii incluși în multe dintre studiile efectuate prezentau mai mulți factori de risc pentru bolile de inimă, erau mai puțin educați, aveau acces limitat la îngrijiri și asigurări medicale și proveneau din grupuri socio-economice mai sărace. Unii dintre cei care au fost incluși în grupul non-băutorilor fuseseră consumatori de alcool înainte de a se face studiile și se opriseră din băut din motive de sănătate.¹¹ Un articol recent al dr. Boris Hansel adaugă greutate opiniei că adevărata explicație a efectelor pozitive ale consumului moderat de alcool asupra sănătății cardiace nu este aceea că alcoolul este factorul de protecție, ci că starea medie a sănătății băutorilor și stilul lor de viață sănătos și în alte aspecte, cum ar fi exercițiul fizic și dieta, sunt mai bune decât ale non-băutorilor.¹²

În încheiere, luând în considerare riscurile semnificative pentru sănătate pe care le prezintă consumul de alcool, nu are nicio logică să-l promovăm din motive ce țin de sănătatea inimii, mai ales când există mijloace dovedite și sigure de prevenire a bolilor de inimă, cum ar fi exercițiul fizic zilnic și o dietă sănătoasă.

Concluzii

Uneori, continuăm cu obstinație să căutăm în marea de dovezi care ne arată clar pericolele alcoolului câte o dovadă rătăcită care ar fi în

favoarea lui. Suntem binecuvântați în schimb să avem un model care ne oferă protecție împotriva problemelor pe care alcoolul le cauzează inevitabil: alegeri în cunoștință de cauză, exercițiu fizic, odihnă, mâncare sănătoasă, aer proaspăt, soare, apă curată (extern și intern), încredere în Dumnezeu, suport social, optimism și, desigur, temperanță (cumpătare), care, prin definiție, ne încurajează să renunțăm în totalitate la lucrurile care ne dăunează și să folosim cu înțelepciune lucrurile bune și sănătoase. Temperanța, trăită prin puterea Domnului nostru Isus Hristos, servește ca bază pentru o experiență plină de Duhul Sfânt, care poate încununa o viață lipsită de alcool și de efectele lui dăunătoare.

Deci ar trebui ca cei care nu beau alcool să înceapă să o facă? Pe baza dovezilor, absolut nu! Ar trebui ca cei care consumă alcool să renunțe? Pe baza aceluiași dovezi, cu siguranță da!

„Nu știți că ... voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul vostru” (1 Corinteni 6:19,20). ■

Peter N. Landless, cardiolog specialist în imagistică nucleară, este director asociat al Departamentului de Sănătate din cadrul Conferinței Generale a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea.

¹ www.who.int/substance_abuse/publications/global_alcohol_report/en.

² www.who.int/substance_abuse/publications/global_alcohol_report/msbgsruprofiles.pdf.

³ *Ibidem*.

⁴ Thomas Babor, *Alcohol: No Ordinary Commodity*, ediția a doua, New York, Oxford Press, 2010, p. 70.

⁵ Richard K. Ries & al., *Principles of Addiction Medicine*, ediția a patra, Philadelphia, Wolters Kluwer, 2009.

⁶ www.eurocare.org/library/latest_news/alcohol_and_cancer_the_forgotten_link.

⁷ www.wcrf.org.

⁸ David Nutt & al., „Drug Harms in the UK: A Multi-criteria Analysis”, *The Lancet*, 1 noiembrie 2010.

⁹ *Alcohol: No Ordinary Commodity*, p. 1, 393.

¹⁰ Timothy S. Naimi & al., „Cardiovascular Risk Factors and Confounders Among Nondrinking and Moderate-Drinking U.S. Adults”, *American Journal of Preventive Medicine*, 28, nr. 1, 2005, p. 369.

¹¹ Kaye Middleton Fillmore & al., „Moderate Alcohol Use and Reduced Mortality Risk: Systematic Error in Prospective Studies and New Hypotheses”, *Addiction Research and Theory*.

¹² Boris Hansel & al., „Relationship Between Alcohol Intake, Health and Social Studies, and Cardiovascular Risk Factors in the Urban Paris-Île-de-France Cohort”, *European Journal of Clinical Nutrition*, 64, p. 561-568.

„O biserică pe zi”

În mai mult de 600 de districte din Brazilia nu există prezență adventistă. Dar acest lucru se schimbă rapid mulțumită dedicării bisericilor adventiste din întreaga țară. Programul „O biserică pe zi” este un factor al acestei schimbări.

Bisericile adventiste din Brazilia sponsorizează diverse familii care merg în zone albe ca misionari și plantatori de biserici.

O localitate fără prezență adventistă, Montadas, a fost adoptată de Departamentul Misiunea Femeii din cadrul Uniunii Brazilia de Nord. Cu un an în urmă, departamentul i-a sponsorizat pe Patricio și Cristina Silva, o familie de membri laici, să se mute acolo și să înceapă să intre în legătură cu oamenii. Curând, cei doi au descoperit că nimeni din Montadas nu auzise vreodată de adventiștii de ziua a șaptea!

Familia Silva a organizat mici întâlniri de rugăciune și le-a oferit Bibliei noilor prieteni. Interesul a crescut, iar nevoia de o biserică a devenit evidentă.

În data de 10 august 2011, o echipă de constructori de la Maranatha Volunteers Inter-

national a ridicat scheletul de oțel al bisericii. Membrii bisericii și voluntari din partea Departamentului Misiunea Femeii au adăugat pereții, plafoanele și chiar o cămăruță suplimentară pentru copii.

Noua biserică din Montadas a fost inaugurată în data de 25 octombrie 2011. Are deja 53 de membri, iar alte 50 de persoane au cerut să fie botezate.

– Reveniți într-un an, ne îndeamnă familia Silva, și veți vedea că biserică crește atât de repede, încât curând vom deveni două comunități!

Programul „O biserică pe zi” a luat ființă în urma colaborării dintre Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, Asociația pentru Suport și Inițiativă (ASI) și Maranatha Volunteers International. Acest program a fost gândit și dezvoltat de Garwin McNeilus, membru adventist și om de afaceri din Minnesota, SUA. „O biserică pe zi” își propune să construiască cât mai repede posibil și la o calitate superioară clădiri pentru comunitățile deja formate, dar care nu au încă un loc în care să se întâlnească. ■

Dick Duerksen,
președinte-asistent,
Maranatha Volunteers
International

Despre șerpi și serafimi

Ce erau serafimii?

Înțelesul termenului eвреiesc *sārāph* (plural, *šerāphīm*) este incert. Mulți sugerează că el derivă de la verbul *sārāph*, care înseamnă „a arde complet”. Dacă ar fi așa, substantivul *sārāph* ar însemna „cel care arde/cel înfocat”. Mulți cred că termenul descrie o creatură asemănătoare cu un șarpe, dar acest lucru este departe de a fi o certitudine. Trebuie să examinăm dovezile biblice și diferitele sensuri ale termenului.

1. Serafimii și șerpii. Un număr de pasaje asociază serafimii cu șerpii. Ca urmare a răzvrătirii israeliților în pustie, Dumnezeu a trimis „șerpi [*šerāphīm*] veninoși împotriva lor” (Numeri 21:6). După ce poporul și-a recunoscut păcatul, Dumnezeu i-a cerut lui Moise „să facă un șarpe [*sārāph*] și să-l pună pe un stâlp” (vers. 8). În acest verset, termenul *sārāph* se referă la fraza anterioară, „șerpi [*šerāphīm*] veninoși”. În Deuteronom 8:15, pustia este descrisă ca „locuri uscate, fără apă, unde erau șerpi înfocați [*nāchās sārāph*, literal, „șarpe seraf”] și scorpioni”.

Întrebarea este: Ce înțeles are în aceste pasaje termenul *sārāph*? Termenul este folosit pentru a descrie un anumit tip de șarpe. Bazat pe înțelesul formei verbale, cuvântul *sārāph* descrie un șarpe a cărui mușcătură cauzează o senzație de arsură, o inflamație severă a pielii, care omoară persoana mușcată, adică un șarpe veninos.

2. Serafimii ca ființe cerești. În Isaia 6, termenul *sārāph* se aplică ființelor cerești. Ar trebui să reținem câteva detalii. În primul rând, termenul „șarpe” nu este folosit în acest capitol. În al doilea rând, termenul este folosit ca substantiv. În al treilea rând, forma acestor ființe este fundamental umană. Cei doi serafimi aveau fețe, mâini, picioare și erau capabili să cânte și să comunice, adică erau ființe raționale (vers. 2, 6, 7). Aveau șase aripi și puteau zbură; erau ființe îngerești. Mai mult, aveau o activitate specifică. Ei stăteau „deasupra” tronului lui Dumnezeu; poate că pluteau deasupra lui sau stăteau în jurul lui ca niște gârzi pregătite să-L servească pe Dumnezeu. Mai specific, era slujba

lor să-L slăvească pe Dumnezeu și să slujească, în numele păcătoșilor, în Templul ceresc (vers. 3, 7). Comportamentul lor denotă un spirit de umilință și reverență în prezența lui Dumnezeu.

De ce sunt numiți serafimi? Verbul „a arde” (*sārāph*) poate exprima ideea strălucirii, sugerând că serafimii sunt ființe îngerești de o strălucire extraordinară sau cu o înfățișare ca de foc. Poate că strălucirea lor, cele șase aripi și poziția lor față de tronul lui Dumnezeu îi diferențiază de heruvimi, care sunt deseori asociați cu tronul lui Dumnezeu.

3. Serafimii și ființele demonice. Două pasaje din Isaia asociază serafimii cu Diavolul. Această asociere își poate avea rădăcinile în experiența copiilor lui Israel din pustie. În Biblie, pustia este simbolul morții și al locuinței demonilor. Israelii, care, pe timpul lui Isaia, cereau ajutor Egiptului, sunt descriși ca trecând prin deșert, „printr-un ținut strămtorat și necăjit, de unde vin leoaica și leul, năpârca și șarpele zburător [*sārāph m^{ec}ōphēph*]” (Isaia 30:6).

Animalele puteau fi folosite ca simboluri ale demonilor (Psalmii 7:2; 1 Petru 5:8), iar profetul ar putea sugera că pe drumul spre Egipt se află puteri demonice. În acest caz, „șarpele zburător” ar reprezenta puterile demonice (vezi Isaia 30:7 NTR, unde Egiptul este identificat cu Rahab, un monstru demonic învins de Dumnezeu [Psalmii 89:10 NTR]). În Isaia 14:29, filistenii nu ar trebui să se bucure, pentru că avea să vină un rege mai rău decât toți ceilalți; el va fi ca un „balaur zburător”. Nici în Isaia 30:6, nici în 14:29, termenul *sārāph* nu este identificat cu un șarpe. În ambele cazuri, el zboară și este un simbol al răului, care ar putea reprezenta puterile demonice care acționează în istorie. Aceasta poate sugera că Lucifer a fost sprijinit de serafimi.

Privind lucrurile din perspectivă pozitivă, gândiți-vă la respectul și umilința arătate de serafimi, care, deși au o înfățișare glorioasă, aleg să-și acopere trupurile pentru a proclama că singurul care merită toată gloria este Cel ce stă pe tron. ■

Angel Manuel Rodríguez, acum pensionar, a slujit biserica mulți ani, cel mai recent ca director al Institutului de Cercetări Biblice din cadrul Conferinței Generale.

John F. Huenergardt – la dispoziția lui Dumnezeu

John F. Huenergardt este primul pastor care a slujit pe teritoriu românesc și a ajuns apoi să lucreze la Conferința Generală. Experiența vieții lui este un uimitor exemplu despre cum se poate pune un om la dispoziția lui Dumnezeu.

John Huenergardt, deși german de origine, s-a născut pe 25 decembrie 1875 în Rusia, iar, la doar 9 luni, părinții au emigrat în SUA, așa că primele lui amintiri sunt din Kansas, unde au locuit părinții. Aflând de la Conradi despre întreita solie îngerească, părinții au decis să accepte credința adventistă și aceasta i-a făcut să fie plini de entuziasm în vestirea acestui mesaj și semenilor lor. John, fiul lor, avea să urmeze școala adventistă de limbă germană din Lincoln pentru a deveni pastor, la finalul ei, în 1897, fiind trimis de Conferința Generală în Europa. În iunie 1897 era deja la Hamburg, unde avea să lucreze cu entuziasm aproape două luni. În luna august a fost trimis misionar în Ungaria, regiune ce includea pe atunci și Transilvania, urmând să se stabilească la Cluj.

Limbile engleză și germană nu i-au folosit în lucrarea din aceste teritorii, așa că a început să învețe limba maghiară și, în ciuda dificultăților, în 9 luni a reușit să învețe suficient cât să poată purta o discuție în limba maghiară sau chiar să predice. La fel avea să procedeze cu limba sârbă și, probabil, și cu cea română.

Având un zel misionar deosebit, în permanență călătorea, predica, vindea cărți, scria sau organiza activitatea în biserici. Numai în primul an după sosirea sa în Ungaria, a botezat 50 de nou-converțiți.

Pe baza informațiilor orale, Günther Gehann afirmă că ar fi fost ales și ca membru al Academiei de Științe din Budapesta, datorită unor studii teologice publicate acolo, ceea ce nu este surprinzător pentru înzestrările lui speciale și pentru capacitatea uimitoare de efort și sacrificiu.

În anul 1900, a fost hirotonit ca pastor la Friedensau, în Germania, și în 1907 a devenit președintele Conferinței Ungare, iar în 1912,

președintele Uniunii de Conferințe Dunărene, care cuprindea: Ungaria, Bulgaria, România și teritoriul fostei Iugoslavii, fiind și președinte al Misiunii Române. Din 1911, a coordonat și Misiunea Galicia, din care făcea parte un alt teritoriu românesc: Bucovina.

În 1905, a înființat prima grupă de credincioși adventiști din Serbia. Lazăr Ermic, un țaran sârb, aflase din presă că în Germania sunt creștini care păzesc sâmbăta ca zi de odihnă și a trimis o scrisoare „oamenilor care păzesc Sabatul în Hamburg”. Scrisoarea a ajuns la Huenergardt, care, aflând de interesul lor pentru cunoașterea adevărului, a început să îi viziteze, aceștia devenind nucleul viitoarei biserici.

În 1919, a părăsit Europa pentru a se întoarce în SUA. Aici, a lucrat o vreme pentru maghiarii din New York și, timp de un an, a fost pastorul comunității românești din Conferința Lake Union, o zonă recunoscută pentru diversitatea de grupuri etnice.

Între anii 1925 și 1929, a fost numit secretar al Departamentului pentru Străinătate din cadrul Conferinței Generale, experiența sa misionară bogată și ușurința cu care stăpânea limbile străine fiindu-i de mare ajutor.

În 1929, a fost trimis din nou în Europa de Conferința Generală pentru a coordona activitatea Uniunii Iugoslave, unde a slujit ca președinte până în 1936, când s-a întors în America. A murit în 1955, după o lungă suferință. A fost în permanentă legătură cu activitatea misionară, slujind până la sfârșitul vieții ca pastor al comunităților germane din Lodi și Los Angeles și ca editor al revistei adventiste de limbă germană. ■

John Huenergardt (stânga) și Constantin Tolici (dreapta)

Adrian Neagu este pastor în Pitești.

Curajul de a fi diferit

Uraaaaa! Mergem în Franța, mergem la bădica (așa îi spun cele două surioare, Hadasa și Timeea, unchiului lor)!

În acest ton și sub aceste exclamații de bucurie a început concediul din vara anului 2011. Întotdeauna întâlnirea cu bădica era dorită și plăcută. În ciuda călătoriei lungi cu mașina, a oboselii și a plictiselii de a sta ore întregi pe un scăunel, gândul că vor ajunge la bădica le oferea motive serioase pentru a răbda aceste inconveniente.

În sfârșit ... ajuși acolo!!! Bucuria întâlnirii a fost mare și cu adevărat frumoasă, iar cele două surioare și-au văzut dorința împlinită. Programul zilnic al fetițelor a inclus plimbări, joacă și noi locuri descoperite, iar toate acestea le-au adus multă fericire.

Printre aceste locuri a fost unul cu totul deosebit.

– Apă! Apă mare și multă, strigă dintr-o dată surioara mică.

– Oceanul! Mami, am văzut oceanul! Vai, ce mare este! întregi peisajul surioara cea mare.

Așa am descoperit cu toții oceanul. Dar nu puteam vedea această splendoare de apă fără a descoperi marea. Acest lucru ne-a uimit pe toți, de la cel mai mic până la cel mai mare.

Bucuria și uimirea celor două surioare nu s-a terminat aici pentru că, atunci când apele oceanului s-au retras treptat de pe fâșia de uscat acoperită anterior, plaja a devenit dintr-odată o imensă întindere de nisip, pe care se zvârcoleau mii și mii de steluțe de mare.

– Vai, mami, dar ce sunt astea? întrebă nedumerită Hadasa.

– Ce frumoase sunt! exclamă Timeea.

– Dar nu am văzut niciodată așa ceva! continuă să se mire surioara mai mare.

În timp ce ele le atingeau și chiar le luau ușor în mână ca să le admire și să le analizeze formele mari și mici, mi-a venit în minte acel băiețel din povestea lui Bruno Ferrero care a reușit să facă un lucru extraordinar prin îndrăzneala lui.

Fiind uimit și el la vederea miilor de steluțe de mare care se zvârcoleau în agonie pe țărâm, unde fuseseră aruncate de o furtună pe ocean, și-a scos încălțăminte din picioare și a început să adune micuțele steluțe de mare și să le arunce în ocean. Pe când băiețelul era ocupat să tot repete această operațiune, un bărbat de pe faleză l-a strigat și l-a întrebat ce face. El a răspuns ferm că vrea să salveze viața steluțelor de mare. Atunci bărbatul a râs și i-a spus că sunt mii de steluțe de mare, iar el nu le va putea salva viața tuturor. Băiețelul a zâmbit și, în timp ce fugea să arunce altă steluță de mare în apa oceanului, i-a răspuns că tocmai îi salvase viața aceleia. Bărbatul, rămas fără replică, își scoase și el pantofii din picioare și începu să adune steluțe de mare și să le arunce în ocean. După el, alți oameni aflați pe plajă au început să facă același lucru, până când s-au adunat mii de persoane și, în felul acesta, toate steluțele de mare au fost salvate.

Chiar dacă ești doar un copil, poți face lucruri uimitoare prin îndrăzneala și curajul tău. Putem schimba lucrurile în bine, așa cum a făcut acest băiețel, salvând viața a mii de steluțe de mare. Fii un copil care să aibă curaj să facă lucruri bune și frumoase, chiar dacă trebuie să acționezi diferit de toți prietenii tăi! ■

Corina Sisu

Strigăt în noapte

„Prorocie asupra Dumei. Mi se strigă din Seir: «Străjerule, cât mai este din noapte? Străjerule, mai este mult din noapte?»» (Isaia 21:11)

Aceasta nu este o întrebare retorică, rostită obsesiv în termeni poetici, în urma unei reverii naive și nefondate cu privire la viitor. Este întrebarea celor pe care nu-i mulțumesc strălucirile false ale lumii, a celor care, bazându-se pe făgăduințele unui Dumnezeu real, cred că va veni o dimineață, și aceasta cât de curând. Sunt cei descriși de cuvintele apostolului Pavel: „Dar doreau o patrie mai bună, adică o patrie cerească. De aceea lui Dumnezeu nu-I este rușine să Se numească Dumnezeu lor, căci le-a pregătit o cetate” (Evrei 11:16).

Fiecare neajuns, fiecare caz de boală, fiecare suferință, fiecare înmormântare intensifică acest strigăt în noapte.

La sesiunea Conferinței Generale de la Utrecht, Dwight Nelson a spus povestea unui băiețel căruiua părinții i-au lăsat în grijă magazinul până la ora închiderii. În cele din urmă, când ceasul vechi de perete anunța cu bătăi sonore ora așteptată, mecanismul s-a defectat și a bătut cu mult dincolo de ora indicată. Băiețelul și-a dat seama că ceva nu este în ordine. A ieșit în stradă și a strigat în auzul trecătorilor: „Oameni buni, niciodată nu a fost așa de târziu!”

Nu copii sau ceasuri vechi și stricate alarmează astăzi omenirea, ci oameni maturi, experți din diferite ramuri de studiu.

În prezent, există o varietate întreagă de „străjeri” care urmăresc mersul omenirii. Unii detectează golurile din stratul de ozon, alții urmăresc creșterea populației lumii în raport cu recoltele anuale și rezervele subsolului. Se trag semnale de alarmă disperate. În ceea ce conglăsuiesc se citește gravitatea problemelor, dar din păcate lipsesc soluțiile. Doar cei care candidează la poziții politice de vârf promit vremuri mai bune, în cadrul campaniilor electorale. Dar, după ce ocupă scaunul puterii, întreaga inflorescență a promisiunilor se ofilește, iar viața continuă pe același făgaș.

Într-un interviu cu Hilmar Kopper, expert german în finanțe, reporterul revistei Der Spiegel

a afirmat liniștitor: „Oricum, în nicio criză financiară nu mor oameni.” Replica expertului a fost promptă: „Dar valorile ... da! În fiecare sens al cuvântului!” Prin aceasta înțelegea atât „moartea” unor valori financiare, cât și, ceea ce este și mai trist, constatarea că mor valori morale: cinstea, corectitudinea, compasiunea, încrederea, bucuria de a trăi.

Din anul 1947, în Chicago există un cadran de ceas simbolic, administrat de directorii *Buletinului oamenilor de știință din domeniul cercetării atomice*, revistă publicată de cercetători din cadrul Universității din Chicago. Cu cât se estimează că lumea se află mai aproape de un dezastru global, cu atât arătătoarele sunt mai aproape de ora 24. Ultima fixare a ceasului a fost în data de 10 ianuarie 2012. Ceasul indică 23:55.

În privința alegerii celui mai bun timp și loc pentru a trăi, cunoscutul istoric Edward Gibbon, autorul lucrării *Istoria declinului și a prăbușirii Imperiului Roman*, s-a exprimat astfel: „Dacă unui om i s-ar cere să stabilească perioada din istoria lumii în timpul căreia condițiile pentru omenire erau cele mai fericite și mai prospere, el ar numi fără nicio ezitare perioada dintre moartea lui Domițian și ascensiunea lui Commodus.” Este vorba de secolul al II-lea, când cinci împărați buni au asigurat pacea și stabilitatea în Europa de Vest, o perioadă prosperă, de care, după părerea lui Gibbon, omenirea nu va mai avea parte niciodată. Dacă Gibbon ar avea dreptate, înseamnă că nu mai avem niciun fel de șansă de a beneficia nici măcar de fericirea și tihna pe care le oferea Imperiul Roman din secolul al II-lea. Desigur, istoricul gândea din perspectiva omului alb, liber, și cu siguranță din perspectiva celui care ar fi făcut parte din elita societății de atunci.

Pentru noi, ca adventiști, tocmai caracteristicile îngrijorătoare și înfricoșătoare ale întunericii acestei nopți a lumii și toate strigătele din noapte sunt semnalele orologiului infailibil al profeției că în curând VINE DIMINEAȚA! ■

Emilian Niculescu este pastor pensionar și locuiește în Sfântu Gheorghe. De-a lungul timpului, a slujit, printre altele, ca secretar al Uniunii de Conferințe și președinte al Conferinței Transilvania de Sud.

Speranța îți schimbă viața!

*Într-o lume derutată și înstrăinată,
noi prezentăm mesajul de iubire al Cerului.*

Prin subiectele de actualitate, prin tonul cald și optimist al emisiunilor și prin dragostea pentru oameni, suntem alături de toți cei care au nevoie de speranță, dar și de cei care au găsit-o și doresc să o împărtășească și altora. Tuturor, **Speranța TV** și **Radio Vocea Speranței** le arată, zi de zi, ce înseamnă pasiunea pentru viață, pentru Dumnezeu. Pe calea undelor, telespectatorii și ascultătorii ne primesc în casele lor, chiar și acolo unde niciun misionar nu a intrat încă. Mesajul nostru atinge inimi și schimbă vieți.

1 an = 525 600 de minute.

1 minut de activitate a Centrului Media Adventist = 10 lei

Fii și tu alături de noi! Fii un misionar al Speranței!

ASOCIAȚIA SUSȚINĂTORILOR CENTRULUI MEDIA ADVENTIST

Adresa: Str. Erou Iancu Nicolae, nr. 38-38A, loc. Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190

Cod unic de înregistrare: 9853800

Cont Euro: RO 33 BRDE 445 SV 80558964450, BRD Agenția Jolie Ville

Cont USD: RO 02 BRDE 445 SV 80558614450, BRD Agenția Jolie Ville

Cont lei: RO 06 BRDE 445 SV 80558534450, BRD Agenția Jolie Ville

SWIFT CODE: BRDEROBU Banca Română de Dezvoltare.

